

5

Spejlerbladet **WABNEREN**

Spejderbladet VÆBNEREN

KORPSLEJRSNAK

D. 2. JUNI skal alle Indmeldelsesblanketterne være afleverede og alle Penge betalt. Der er altsaa kun 14 Dage tilbage, saa nu skal der Fart paa med Sparing. Det er næsten for sent at tage fat nu, men en rask Slutspurt skal nok hjælpe paa det, og der er jo ogsaa noget, der hedder Lommepege, saa der sker ikke noget ved, at du faar sparet for mange Penge sammen. Der skal nok blive Brug for dem allesammen.

KORPSEMESTERSKABERNES indledende Heats er nu paa Trapperne. De skal finde Sted paa Foraarets Divisionslejr, saa nu gælder det om at være i skarp Træning. Det kunde jo være morsomt, om det netop blev din Trop, som vandt Mesterskabet i en af de fem Konkurrencer, nemlig: Lejretablering, Baaltænding, Tovtrækning, Forhindingsløb og Altmuligmandsopgave. Her er nok at træne i, og der er ingen Tvivl om, at der skal tages godt fat, hvis man vil gøre sig Haab om at blive placeret. Mange Tropper har allerede trænet i lange Tider, og det er det, der skal til, for at man faar den rette Form.

Har din Patrulje tænkt paa, at Patruljemateriellet skal være i fineste Stand til Korpslejren? Ellers er det paa høje Tid at tage fat! Der maa ingen Flænger eller Rifter være i Teltene, der maa ingen Pløkke mangle, alle Pløkke skal rettes ud, og Kogekarrene skal være lige saa blanke uden paa som inden i, i hvert Fald naar I kommer til Lejren. Det vil være klogt at medbringe nogle Bøjede Jernstænger til at stille Gryderne paa, for det bliver smaa med svært Brænde, og Jægerild maa derfor helst ikke anvendes. Tænk ogsaa paa at anskaffe jer Daaser til Opbevaring af Kolonialvarer, for alle den Slags Varer udleveres til hele Lejren ved Begyndelsen af Lejrperioden. I kender vist alle Situationen, naar en Sukkerpose har staaet nogle Dage direkte paa Jorden!

Til sidst minder jeg jer om Uniformen. Husk, at I skal være reglementeret paaklædt. Lad os blive fri for alle disse forskellige Hovedbeklædninger; det er kun Spejderhat og hvid Lejrhue, der er reglementeret. Grønne, korte Bukser kan ikke skaffes, men korte Bukser skal alle have. Spejdere og lange Bukser staar ikke godt til hinanden! taka.

34. Aargang ★ Maj 1946 ★ Nummer 5
Udgivet af KFUM-SPEJDERNE I DANMARK

Redaktør: Korpssekretær PALLE H. ZEHNGRAFF. Redaktion og Ekspedition: KFUM-Spejderne i Danmark, Korpskontoret, Store Kongensgade 77, København K. Telefon: ★ Central 14.077. Postgirokonto Nr. 1420. Trykkeri: Aarhus Stiftsbogtrykkerie A/S, Aarhus. Bladet udkommer den 15. i hver Maaned og kan bestilles hos Postvæsenet og Bladets Ekspedition. Prisen for Abonnement er Kr. 3.00 aarlig (fril tilsendt). Dette Nummer redigeret af Tage Kampmann og Alfr. Larsen.

EKKO

Saa er der Mønstring paany. Fra Centralforeninger og Sogneforeninger, fra Storbyer og Provinsbyer og fra de smaa Flækker og det aabne Land mødes vi denne Dag, hver Gruppe eller Division paa sit Sted, for at holde Mønstring.

Mange vil vi blive rundt omkring den Dag, for vi ikke blot haaber paa, men regner med en god Tilvækst. I det forløbne Aar har vi jo atter haft Arbejdskraft og gode Arbejdskaar, og vi ved, at mindst to Snese Grupper har set Dagens Lys, siden vi sidst mødtes til Mønstring. Jovist, vi haaber paa, at Mønstringstallet sætter ny Rekord, — selvom vi samtidig maa indrømme, at Tallet er trods alt ikke det vigtigste.

Nej, Mængden er ikke afgørende. Det maa vi fastholde. Hellere en lille Gruppe med dygtige Spejdere prægede af Løfte og Lov, end en stor Gruppe med Masser af Medlemmer, men uden Spejderpræg og Spejderdygtighed. Men allerhelst selvfølgelig mange store Grupper med Spejderhumør og Spejdersind og Spejderdygtighed.

Der er forøvrigt ogsaa Alvor forbundet med enhver Mønstring, for ved den Lejlighed slaas det fast, at der i det forløbne Aar er Kammerater, som er gledet eller gaaet ud af vore Rækker. Hvorfor? Og hvor er de nu? Ser du, det er Spørgsmaal, som hverken du eller din Fører kan komme uden om.

Og naar du sammenligner dine Ærmer med Ærmerne ved sidste Mønstring, er der saa sket Forandringer? Ikke med, om de er blevet slidte eller blevet for smaa, for det ved vi jo paa Forhaand, at saadan gaar det efterhaanden, men selvfølgelig med Hensyn til det, der sidder paa dem. Hvis der sad et 2. Kl. Mærke paa Ærmet sidste Aar, sidder der saa et 1. Klases i Aar? Og er Duelighedstegnenes Antal blevet passende forøget med Nødhjælpsmærket og Sporjægermærket og Ordonnansmærket og Verdensmissionsmærket eller nogle helt andre? Ja, for ellers er det sløjt. Tænke sig, om der er gaaet et helt Spejderaar uden noget Fremskridt. Flovt, ikke? — men desværre ikke ualmindeligt. Men saa maa du tage Revanche, naar vi stiller op ved Aabningsparaden i Sønderborg.

Men vigtigst af alt er det, som Mønstringstallene ikke siger noget om, nemlig dit Indre, og lad mig der minde dig om, at i en kristen Drengs aandelige Liv er der ikke noget, der hedder Stikstand. Det er som med Maanen: enten er det i Aftagende eller i Tiltagende. Og du, helst det sidste!

Kolthoff.

★ Jesu Afskedsord.

En stor engelsk Turistdamper var undervejs til Indien. Ombord befandt der sig mange forskellige Folk, Officerer paa Vej til deres Poster, Turister, der var ude for at nyde Livet, og enkelte Missionærer. En Dag faldt Samtalen ind paa, hvorfor man overhovedet sendte Missionærer ud, og der faldt mange kritiske Bemærkninger om Missionsarbejdet af den sædvanlige Slags, som ogsaa vi kender. Missionærerne gav mange gode Grunde for, hvorfor de rejste ud; men Diskussionen blev alligevel ved at bølge frem og tilbage. Da var der en ældre, højtstaaende Officer, som længe havde forholdt sig tavs, der med eet Slag gjorde Ende paa Ordsiftet. Han sagde blot: »*Sin Herres Befaling diskuterer man ikke, den adlyder man.*»

Det var Jesu Afskedsord Kristi Himelfartsdag, han tænkte paa. Det sidste, Jesus den Dag sagde til sine Venner, før han rejste hjem til sin Fader i Himlen, var de Ord, du kan finde i de

allersidste Vers i Mattæus-Evangeliets sidste Kapitel: »*Mig er givet al Magt i Himlen og paa Jorden. Drag derfor ud og gør alle Folkeslag til mine Disciple, idet I døber dem i Faderens og Sønnens og Helligaandens Navn, og idet I lærer dem at holde alt det, som jeg har befaleet jer. Og se, jeg er med jer alle Dage, indtil Verdens Ende.*»

Saa kan vi altsaa spare os Ulejligheden med at spekulere paa eller diskutere, om det er nogen Nytte til at drive Mission, eller om vi har Raad til det, eller om vi ikke hellere skulde bruge de Penge og de Mænd herhjemme i Stedet for at sende dem ud paa Missionsmarken. Jesus har sagt, vi skal. Det er Svar nok. Tilmed var det hans sidste Ord. Og en Vens Afskedsord gør vi da gerne alt for at efterkomme.

Det betyder, at kristne Drenge har den store Forret og Forpligtelse frem for alle andre, at de skal have Verdenshorisont. Ikke blot tænke paa Biler og Flyvemaskiner som Mekanik, men som

Midler til at efterkomme Jesu Befaling: »*Gaa ud i Alverden.*» Og det betyder, at nogle af jer, som læser dette, en Dag bliver stillet overfor det Kald, at det er ude i det fremmede mellem de ikke-kristne Folk, I skal øve jeres Fremtidsgerning som kristne Mænd i Lydighed mod Jesu Afskedsord. Indtil da vil vi prøve paa at følge dem, der allerede er derude, f. Eks. en af de grønne Spejdere: Vilhelm Nielsen i Indien, Asger Bindslev i Syrien eller Asbjørn Fog i Sudan. Vi vil bede for dem og deres Arbejde, og vi vil ofre — ikke blot give — af vore Smaapenge til Missionsarbejdet baade paa Alverdens Drenge Dag og paa ganske almindelige Dage. For det hører ogsaa med til at være lydige mod Jesu Afskedsord. Og saa vil vi heller ikke glemme, men netop glæde os over, at det var til den Lydighed, Jesus knyttede det Løfte: »*Se, jeg er med jer alle Dage.*»

Ingvard Jensen.

Fra Hovedkvarteret

* Den hollandske Tronfølger, Prinsesse Juliane, har ledsaget af Prins Bernhard været paa Besøg i Danmark og uddelte ved en Reception i den hollandske Legation 63 Ordre og 87 Medaljer til danske Mænd og Kvinder, der under og efter Krigen har gjort en Indsats for det nødlidende Holland.

Blandt disse mange var ogsaa tre grønne Spejderførere, som fik overrakt Hæderstegn til Tak for deres store Arbejde med at lede Transporterne af hollandske Børn til Danmark og Sverige. Distriktschef for København Distrikt, Grosserer E. Lund Pedersen, udnævntes til Ridder af Oranje-Nassau-Ordenen, Korpsets Førertræningsleder, Komunelærer Aage Larsen, og Divisionschef for Østerbro Division, Faktor Henning Collin, fik begge overrakt Det hollandske Røde Kors' Æressølvmedalje.

* Ikke mindre end 555 af Korpsets voksne Førere deltog Skærtorsdag og Langfredag i de tre Førerstævner i Haslev, Hoptrup og Hadsten, som var særdeles vellykkede.

Der afsendtes telegrafiske Hilsener til Kongen paa Amalienborg: »555 KFUM-Spejderførere til Stævne i Haslev, Hoptrup og Hadsten hilser og hylder Deres Majestæt. Gud bevare Danmark i Fred og Frihed« — og til KFUK-Spejderne, som havde Delegeretforsamling i Odense paa samme Tid: »Danmarks Skæbne i Fortid og Fremtid bygger paa fromme, stærke Kvinder. Gud signe jert Virke. 555 Spejderbrødre i Haslev, Hoptrup og Hadsten«. Der indløb senere Takketelegrammer fra baade Kongen og KFUK-Spejderne.

* Sankt Georgs Dag faldt i Aar lige efter Paaske. Vi gengiver nedenfor det Budskab, skrevet af Generalsekretær for KFUM og KFUK i Danmark, Pastor N. F. Lykkegaard Nielsen, som udsendtes af Korpset:

Den Tale, som Sankt Georgs Dag holder til alle Spejdere, er ikke alene for den bestemte Dag. Den skulde lyde til os hver Dag. Men Sankt Georgs Dag er en Anledning til at standse og lytte til den paa særlig Maade. Hvad er det nu, at Sankt Georg taler om? — Om tre Ting.

Om det onde. Bibelen lærer os, at det onde i Tidernes Løb vokser mere og mere, skærpes og styrkes og træder mere aabenbart frem. Disse Aar har vist os dette tydeligt. Det gælder om at kende sin Fjende, at se ham, at kende hans Styrke i os og omkring os. Det vil Sankt Georgs Dag hjælpe os til.

Om Kamp. Og her er kun to Muligheder. »Det endte uafgjort« gælder aldrig her. Det bliver enten Nederlag eller Sejr. Kampvilje og Kampglæde skal Sankt Georgs Dag kalde os til. En haabløs Kamp? Nej, aldrig for den, der hører og modtager Sankt Georgs Budskabet; thi Sankt Georg taler ogsaa og stærkest om endnu en Ting:

Om Gud. Kraften er ikke Sankt Georgs, for saa vilde uvægerligt det onde have sejret, men Kraften var Guds. Gaa med Gud i Jesu Navn! Saa gaar du trygt. Det var Sankt Georgs Dagens Hilsen. Et Løfte om Sejr for alle dem, som Gud er med.

* Torsdag den 2. Maj var den første Radioudsendelse, som fortalte noget om vor Korpsejlejr til Sommer. Det var Udsendelsen: »De store Lejres Sommer« for Piger og Drengene Kl. 16.30 — og Repræsentanter for Det Danske Pigespejderkorps, Det Danske Spejderkorps, De Unges Idræt, Frivilligt Drengene Forbund og vort Korps berettede om Planerne for Sommerens store Lejre og Stævner.

Korpssekretær Palle Zehngraff fortalte om vor Nationallejre i Sønderjylland, om Korpsejrens Symbol: GULDHORNEN, om Korpsejrens Danmarksdag og om den store Øvelse, og til Slut sang et Kor af Spejdere Korpsejrens Opsang: Vi svinger Bulehatten . . . og andre spillede til.

* I nær Fremtid skal vi paany skrives i Mandtal, idet Korpset jo har sin aarlige Mønstring paa Kristi Himmelfartsdag, Torsdag den 30. Maj 1946. I Fjor havde vi til Trods for mange og store Hindringer for Spejderlivets fri Udfoldelse i det sidste svære Aar af den tyske Besættelse en lille Fremgang, fra 13.047 til 14.106 Medlemmer. Det er vel nok spændende at se, om vi til den Tid kommer godt langt forbi Korpskontorets Telefonnummer: 14.677 i vort nye Medlemstal. Maaske naar vi over de 15.000 og 16.000, men kan vi naa vore grønne Søstre med deres 18.200 fra sidste Nytaar. . . ?

ZEFF.

Mellem os sagt

Ogsaa VÆBNEREN har faaet den løbende Strejke at mærke, idet det grundet paa Strejken paa Klichéanstalten ikke har været muligt at faa lavet Klichéen til Forsiden, hvorfor vi denne Gang bringer Tegningen fra Januarnummeret. Derimod er det lykkedes at faa lavet alt det andet Billedmateriale.

*

Dette Nummer er i det store og hele præget af Sommerens store Begivenhed, Sønderborglejren.

*

Gamle Kronhjort fortsætter sin Artikelserie og fortæller denne Gang paa Side 102 om Sønderborg Slot og By, Korpsejrens nærmeste Naboer.

*

Den store Øvelse er det almindelige Samtaleemne mellem de Spejdere, der skal med til Sønderborg. Paa Side 114 bringer vi det første Budskab om den.

*

Gamle Ugle har i Anledning af Korpsejrens interviewet en Del Drengene i DET STORE FRILUFTSKVARTER for at høre Folkets Røst om den store Begivenhed.

*

Endelig bringer vi en baade spændende og fornøjelig Korpsejlejr-Fortælling, DET GRØNNE ALBUM, skrevet af Gamle Krudtugle, illustreret af Fredsbjerg.

*

Madproblemet er et stort Problem, men ser man det fra den fornøjelige Side, gaar det alt lettere; læs hvad Iaka skriver herom paa Side 113, Fredsbjerg er Mester for Tegningen.

*

Københavnerne vil Side 106 kunne læse lidt om den storlaaede Udstilling Friluftsrådet laver langs Mølleaaen. Gøtfred Mortensens Skitse giver et godt Indtryk af Udstillingsområdet.

*

Tegningen paa Forsiden er af Tegneren Poul Eikers, mens Tegningen til Andagtsstykket er af Tegneren Ebbe Fog; nogle smaa Tegninger er af Gaston Jespersen.

jal.

555 Førere til Paaskestævne.

Paa Vej til Kirke i Hadsten.

I Skolernes By, Haslev.

Hvis I har været paa Troptur i Paasken, har I ikke været ude de første Paaskedage! Og spørger I, hvor jeg ved det fra, kan jeg betro jer, at Skærtorsdag og Langfredag var jeres Førere nemlig til Førerstævne.

Ved Haslev-Stævnet samledes ca. 175 Førere under Korpssekretær Palle Zehngrafts Ledelse. Nu er det med et Førerstævne som med et Lejrbaal, det kan ikke beskrives, det skal opleves, men I skal alligevel faa et Par Smaglimt derfra.

Allerede Onsdag Eftermiddag og Aften begyndte man at indaande lidt af den Førerstævne-Atmosfære, som kommer frem, hvor Førere mødes, men det egentlige Stævne begyndte først Torsdag Morgen, hvor cand theol. Brøndbjerg holdt en instruktiv Bibeltime. Bagefter talte Kommunelærer Erik Danielsen fra København om Dreng og Drengetyper, og disse to kunde holde alle Førerne fast i omtrent 3 Timer — saa interessant og lærerigt var det, vi hørte . . .

Skærtorsdag Aften var der stor Festsaften. Der var forskellige Optrin, bl. a. viste nogle Førere os, hvordan de mente et Hovedbestyrelsesmøde gik for sig, men mest interessant var det at høre Oplevelser fra tidligere Korpslejre.

Tiden gik alt for hurtigt. Fredag Eftermiddag sad vi og lyttede til den afsluttende Tale, som Jens Grane holdt, og den vil vi sent glemme! SC.

I Sønderjylland

paa Hoptrup Højskole samledes omtrent lige saa mange Førere. Her var Stævnets Leder, Korpssekretær, Pastor Erik Birkler. mens Programmet i det store og hele var det samme som de andre Steder. Dog inddelte man paa

et vist Tidspunkt af Dagen alle Deltagerne i tre Hold til praktisk Eksercits, der blev ledet af FIF. Det var en ganske morsom Oplevelse at se alle Førerne blive »stroppet igennem«, et Syn, I sikkert vilde have moret jer endnu mere over, hvis I havde set det.

Og om Aftenen var der Fest. Haderslev Byorkester underholdt (altsaa KFUM-Spejdernes Orkester). Vi hørte Anekdoter, saa en original Skærsliber og hørte en rystende Jernbanehistorie om en halvdød Jordemodermands Rejse. Underholdningen, der transmitteredes — dog ikke gennem Radioen — bød ogsaa paa »Hvem ved hvad« og »Frikvarter med den Gyldenblonde«. Forstander Lauridsen viste sig her som ved andre Lejligheder at have adskilligt grønt Blod i Aarene. Han har som den eneste i Korpsets Historie været Overdivisionschef.

Med Ordene: Vi mødes i Sønderborg-lejren, skiltes vi efter et Par dejlige og festlige Dage, som vi glæder os til at opleve næste Aar igen.

he + zum.

230 sejge Jyder i Hadsten.

Det var sandelig ikke noget misundelsesværdigt Job, der blev tildelt Martin Rasmussen, da han med faa Dages Varsel fik overdraget Ledelsen af Had-

sten-Stævnet p. G. a., at Jens Martin var blevet syg. Men Opgaven blev løst godt, selv om alle savnede Onkel fra Aarhus, samt den nye »lille røde«, som jo beklageligvis ikke naaede frem. Imidlertid er der jo ingen, der kan synge saa drønende som de jyske Førere, og Koncentrat-Sangbladet tog Masser af Kegler. »Klaverbokseren« havde noget at se til(!). — Altergangsgudstjenesten i Galtens Kirke, Forstander Gunnar Thomsens Foredrag om Sydslesvig — det havde Bud til hele det danske Folk — Jens Andreassens instruktive Bibeltime Langfredag Morgen efter Flagparaden, hvor vi mindedes vore faldne Frihedshelte med et Minuts Stilhed — eller Gunnar Mølgaards aldeles ypperlige, causerende Foredrag: »Dreng og Drengetyper« med store Islet af den fineste Humor — som Indledning til Aftenfesten, som absolut ikke brød Traditionerne m. H. t. Kvalitet. Haig var Festens commander, og Gøtzsche sluttede — sent! Altsammen skønne Perler paa en Snor, som gav Klarsyn, Udsyn og endnu flere Spejderglæder — og saa lærte vi Mads Nielsens Frihedshymne, den rigtige, skønne Takkesang for Maj-Dagene 1945. Den maa aldrig gaa af Mode blandt os.

ABC.

Sct. Georgsdag samledes for første Gang i mange Aar Alverdens Spejdere for at bekræfte deres Spejderlofte. Rundt om i Landet samledes Troppe eller Divisioner for at markere Dagen.

I Radioen var der lavet en fælles dansk, finsk, norsk og svensk Udsendelse i Drengetimen, en Udsendelse som du forhaabentlig lyttede til, for den bragte et Irlsk Pust udefra. Paa ovenstaaende Billede ser du de KFUM-Spejdere, der sang ved denne første nordiske Sct. Georgsgudstjeneste.

Iøvrigt fik vi følgende Telegram fra London den 23. Marts 1946:
Greetings and best wishes from all British Scouts to our Brother Scouts in Denmark on Occasion of our first peace festival of St. George our Patron Saint.

Blincham — Scoutcraft — London.

Korpslejrens Omegn: Sønderborg Slot og By

Kristian d. 2's Fangehul.

Sporjæger og Stifinder: »Søg Slægtens Spor i stort og smaat, i Flintøksen efter Harvens Tænder, i Mosefundets Smykke, plumpt og raat, i Kirkens Kvadre lagt af brede Hænder —«.

Har du nogen Sinde prøvet at finde bag om Museumsstykket i Glasmonteren, finde ind til Stensmeden, der har siddet ved denne Ambolt af Sten og hamret løs paa Stengøksen med sin Stenhammer, saa Stenspaanerne er fløjet til alle Sider (nu ligger hele Herligheden bag et støvdækkende Glas foran dig), men tving din Fantasi de 3—4000 Aar tilbage i Tiden og se den gamle Stensmed ved Arbejdet, kan du ikke se, hvordan hans Mesterøje vurderer Flintestenen — hvor skal jeg lægge det næste Slag?

Og nu de fine Dolke fra den yngste Del af Stenalderen, har han ikke formaaet at føre Slag efter Slag mesterligt, saa der er kommet den fineste »Parallelhugning« skraas ned over Dol-

kens Klinge, Skraahug, der kun er en Centimeter brede, og ingen af dem er mislykkedes. Fuld Honnør for dette Mesterstykke!

Følger du ikke med paa Langfart over de store Have, naar du kommer ind i Værelse 7, hvor der er samlet Minder om Sønderborg Bys Historie. Her hænger endnu den blankskurede Delfinharpun, kan du ikke se Matrosen, der kravler ud paa Sprydet og sætter sig til Rette, for at han kan udnytte den gunstige Chance, naar en Springer glider op mod Vandskorpen lige under ham, ser du ikke Staalglimet af den flyvende Harpun og saa Vandet, der farves rødt af Delfinens Blod, mens den hales indenbords for at blive lavet til Bøf, en kærkommen Afveksling paa Spisesedlen, og man vidste ikke engang noget om Vitaminerne, der myldrer i Delfinkødet, man følte bare, at »det gjorde godt« at faa denne Afveksling fra den dag-

lige Saltmad, der tit endte med at give Skørbug.

Lad os komme hjem fra Langfartstankerne over de fjerne Have og gaa ind i næste Værelse, der er en Stue fra Augustenborg Slot. I denne Stue har H. C. Andersen færdedes som Gæst, har vel siddet i denne Sofa, maa-ske har han siddet paa den Stol der, mens han har læst op for den hertugelige Familie, og her har Oprørshertugen siddet, medens han har drøftet og tænkt sine Oprørstanker, saa H. C. Andersen ikke mere satte sine Ben i denne Stue. Træd sagte over Gulvet, tyst taler Fortids Minder sorte!

Og nu er vi kommet til Minderne fra Trearskrigen, taler den Vaabenfrakke ikke et sært Sprog til dig? Det er saa let at tale eller synge om Kuglernes Regn og Soldatens raske Liv, men se altsaa Vaabenfrakken her, hvad vilde du have gjort, hvis det havde været dig, der havde haft den paa, da Kuglen kom, og Ærmet maatte skæres op, for at Frakken kan blive trukket af dig.

Men nu er vi ved at komme til den Afdeling af Museet, der rummer nogle af Danmarks dyreste Minder, vi staar over for Minderne fra 64. Se paa Fotografierne, der er taget Dagen efter Stormen paa Dybbølstillingen, »søndret laa det sidste Værn hist paa Slesvigs Jorde«, er det ikke hel og fuld Sandhed? Slet ikke en Digters virkelighedsfjerne Tanke. Dybbøls Soldater sloges for en retfærdig Sag, derfor kæmpede de ikke forgæves, det viste Genforeningen i 1920 os, og stadig staar Dybbølnavnet som et Danmarks Vartegn ogsaa for dem Syd for Skelbæk.

Har du for Resten lagt Mærke til Træstammen, som den tyske Soldat har skaaret sit Navn i, mens han stod paa sin ensomme Vagt og kedede sig. Aartierne er gaaet og kommet, Veddet har lagt sig, Aarring for Aarring over Navnetrækket, men her er det fundet frem igen.

Og nu er vi kommet til det Vaarbrud, der ogsaa kaldes Afstemningstiden. Se Afstemningsplakaterne, hvor er det interessant at sammenligne de tyske med de danske!! Det er ikke til at tage Fejl af, at de danske er dem, der har Hjemstavnretten, se nu den med det vjendige Danebrog og det fyndige »Stem dig hjem«, eller se den skarpe »Nu kalder Danmark sine Børn, Farvel for evigt, du tyske Ørne«.

Hver Gang, jeg tænker paa denne Afstemningstid, glider mine Tanker Syd paa, ned til Sydslesvigerne, for der er saa meget i disse Dage dernede, som minder om Afstemningstiden i Nord-slesvig, ogsaa der er det gammel dansk Jord med en Befolkning, der er blevet kuert og knægtet af tysk Terror, ogsaa der har de døjet og lidt, fordi man var

Danske og vilde vedblive at være Danske, nu mangler vi blot sidste Akt, nemlig den fri Afstemning, der skal vise, hvor de staar. Det sagdes at være fri Afstemning, den, der foretoges den 14. Marts 1920 Syd for Skelbæklinien, men den var alt muligt andet, 900 danske Valgklager blev indgivet i Anledning af grove tyske Valgovergreb.

Det var altsaa et Par af de Tanker, der kan gribe mig, naar jeg færdes paa Sønderborg Museum, og hvad vil du saa sige til at komme ind i Værelserne 33—37, hvor du kan følge den første Verdenskrig, baade ude paa Fronterne og hjemme med al dens Nød og Elenighed. Der bliver forhaabentlig saa smertelig tyst i dit Sind ved Tanken om, hvad dine Landsmænd maatte igennem for en Sag og i en Krig, der ikke var deres, men hvad nu i Dag med Sydslesvigerne, der for anden Gang i Løbet af 30 Aar har maattet det samme?

Naar du gaar paa Museum, skal du altsaa huske, at de Sager, du kikker paa, er Ting, der i Regelen er lavet af Mennesker, og at de ofte afspejler Brugerens Sind og Tanker, naar han gør sin Dont og lever sit Liv, derfor skal de tale til dig med Rimkrøniskens Ord, som jeg giver dig efter Hukommelsen. Den paaminder os om, at vi bør betragte Fædrenes Gerninger, — være de onde, vi skulle dem fly, ere de gode, vi gøre dem paany.

To Ting hører uløseligt sammen, — Sønderborg Slot og Kristian den Anden. Men ham møder du ikke paa Museet, for hans Fængsel er brudt ned, Frederik den Femte besøgte i 1755 Sønderborg og vilde se Slottet, men da en af Følget i Nærheden af »Det blaa Taarn« bemærkede, at her var Kristian den Ondes Taarn, udbrød Kongen vredt: »Hvad ondt har denne Konge gjort Eder?«, vendte rundt og forlod Byen

Stue paa Augustenborg Slot.

uden at have beset Slottet. En Uge derefter lagde et Skib til ud for det med alle Slags Haandværkere ombord. De brød det blaa Taarn ned, og Skibet bortførte Materialerne, de blev nok druknede et Sted ude i Østersøen, »da man var kommet Als forbi«. Iøvrigt er det meget overdrevet med Beretningerne om hans strenge Fangenskab, det var egentlig kun under Grevefejden, han var særlig skarpt bevogtet, og da skulde han dræbes, hvis Slottet blev taget af Fjenden. I det første Aarstid var Fangenskabet meget mildt, han havde sin Dværg til Selskab og fire Adelsmænd som Vogtere, naar han færdedes paa Slottets Omrade, men de skulde gaa en Snes Skridt bag efter ham, og de maatte ikke falde ham til Byrde. Fra 1546 fik han Lov til ogsaa at færdes i Byen

og paa Jagt, men denne Frihed brugte han til at holde Gilder i Byen, 3 Aar senere overførtes han til Kalundborg Slot.

Det blev en lang Ende, der blev spundet om Slottet, men der er da heller ikke meget at berette om Byen. Den har faaet sit Navn efter Slottet, der rimeligvis har faaet sit som »Modnavn« til Nordborg. Den største Begivenhed i nyere Tid er Bombardementerne i 1864, hvorved det meste af dens sydvestlige Del blev ødelagt. Det første Bombardement kom 2. April, da vilde Tyskerne nemlig gaa over Alsund oppe ved Ballebro, og for at skjule det, skød de Byen i Brand til Trods for, at den slet ikke var befæstet. Overgangen blev ikke til noget, da det blæste op til en ret haard Storm den Dag. Det andet Bombardement kom naturligvis 18. April i Forbindelse med Stormen paa Dybbøl. Den nordlige Del af Byen gik saa nogenlunde fri, og derfor finder vi i alt væsentligt de gamle Huse deroppe, mens de andre Kvarterer rummer Nybygningerne, og nede i Havnekvarteret vil du flere Steder i Husvæggene finde indmuret Mindetavler eller Granater, som minder om de Dages Begivenheder.

GAVE TIL MOSEHUSET.

Korpsset har som Gave fra Smedemester Henning Schøbel modtaget 2 Sæt Pejsværktøj til Brug i Mosehuset. Værktøjet er haandsmedet og meget smukt udført. Vi takker for det og skal nok vide at anvende det paa rette Vis.

H. C. Andersen paa Augustenborg Slot.

DET STORE FRIKVARTER

En af de dejlige Foraarsdage i April, hvor Solen skinnede fra en skyfri Himmel, og hvor man følte, at det allerede var Sommer, aflagde VÆBNEREN en Visit i en af Byens Skoler. Det var det store Frikvarter. Drengene var allerede kommet ned for ude i det fri at nyde Madpakken og den kvarte Liter sød. Lidt efter ringede Klokken til Leg, og snart efter var den fredelige Skolegaard forvandlet til en sprudlende Heksekedel, hvor de større Drenge for af Sted som vilde Dyr og udsatte fredelige Gaagængere for den største Livsfare, mens de mindre endnu var optaget af Kuglespillets Spænding. De allerstørste drev fredeligt omkring; vi standsede en af dem med KFUM-Spejderemblemet i Knaphullet, det var Bent fra Realen, Patruljefører for Høgene i 2. københavnske Division.

»Skal De med til Sønderborg til Sommer?« lød hans Spørgsmaal. Man var lige ved at blive ængstelig, men han var Tankeløser, for det var netop det, jeg vilde have spurgt ham om.

Naturligvis skal jeg det — saa er vi da to, men hvordan med din Patrulje?

Jeg regner med, at vi alle otte skal med. Vi er i fuld Gang med at spare Penge sammen til Korpslejr, det er ganske vist vore Lomme penge, vi offer, men hvad gør man ikke for at komme med til en saadan stor Oplevelse.

Glæder du dig?

Om jeg gør, jo De kan tro, vi er spændt paa at opleve en Korpslejr. Vi har jo aldrig været med paa en saa stor Lejr, saa vi venter, at det bliver vor største Spejderoplevelse. Min Patruljeassistent og jeg har tænkt os at tage med Toget til Roskilde, hvorfra vi saa vil vandre til Korsør og videre over Fyn. Vi regner med at bruge tre Dage til Turen, og saa har vi taget Vandremærket med det samme.

Har I ellers gjort nogle Forberedelser til Lejren?

Vi har med Interesse læst Gamle Kronhjorts Artikler i VÆBNEREN om Egnen dernede. I Troppen træner vi til Konkurrencerne, men endnu er det ikke afgjort, hvem der skal repræsentere Divisionen. I øvrigt haaber vi at komme i Forbindelse med nogle franske eller svenske Spejdere — det bliver mægtig spændende.

Erik fra 1. Fm. kommer i fuld Fart over Legepladsen, da vi griber ham i Kraven. Han tror vist, han skal trækkes op, eller der skal ske noget andet alvorligt, for han ser lidt betuttet ud, da jeg spørger ham om, hvor han skal hen til Sommer.

Til Hammelev!

Saa skal du ikke i Korpslejr?

Jo, vist skal jeg det, men jeg plejer

Drengene nyder Foraarsolen i det store Frikvarter.

altid at være paa Ferie i Hammelev, det ligger nede i Sønderjylland, saa jeg er morderlig spændt paa, hvordan saadan noget gaar for sig.

Og Pengene til Lejren?

Vi sparer. Min Patruljefører var saa flot at forære mig det første Sparemærke, ellers køber jeg af mine Lomme penge, løber Byærinder, bærer Koks op og tjener saa nogle Gysser, saa jeg skal nok have dem alle sammen, naar vi skal af Sted.

Du har vel ingen Uniform?

Jo, jeg byttede min Ulvebluse med en Spejderbluse — saa den er helt i Orden.

Hvad glæder du dig mest til?

Ja — det ved jeg ikke rigtig — men det hele! — — men der er han! Og væk var han, den lille Hermelin fra Vesterbro. Vi napper en Fyr i Forbifarten, han har ogsaa et KFUM-Spejderembleme i Blusen, det er Poul fra III. Mellem, Patruljefører hos Myrerne i Vesterbro Div.

Hvor agter du dig hen i Sommerferien?

Til Sønderborg, selvfølgelig. Jeg glæder mig mægtigt til Lejren, ikke mindst til den store Øvelse, men ogsaa til de mange Kammerater fra hele Landet.

Hvad med Patruljen — og dens Udrustning?

Vi er seks Mand hos Myrerne, og heraf skal de fem med. Vi kan alle møde reglementeret paaklædt, idet vi hele Tiden har haft det saadan, at naar en gik ud af Patruljen, fik vi Uniformen til Brug for de nye, der kom. Vi har ogsaa Telte, men meget lidt Kogegrej, men dem skal vi nu nok faa til den Tid.

Og Pengene?

Vi sparer naturligvis alle sammen og skal ogsaa nok klare den Sag.

Henne ved Bænken træffer jeg et Par smaa fra I. Mellem, de er begge to i Uglepatruljen i 5. københavnske — Frank og Villy.

Naa, hvorfor skal I i Korpslejr?

Jo, jo, der tager alle jo med, siger Frank, og Villy tilføjer: og det er jo dejligt at være mange sammen.

Er I begyndt at spare?

Næ, men vi drøftede sidste Gang ved Patruljemødet, hvor vi skulde faa Penge fra. Først tænkte vi paa at lave nogle Ting, der kunde give Penge. Ja, indskyder Villy, vi vilde have lavet nogle Forestillinger og saadan noget, men det har vi opgivet.

I er jo saa nye i Blusen (— de har kun været med i et Par Maaneder —), saa I ved vel ikke ret meget om, hvad en Korpslejr egentlig er?

Jo, det har vi da hørt om ved Patruljemøderne og læst om i VÆBNEREN, svarer Frank.

Hvad glæder I jer mest til?

At se de flotte Lejrarbejder, siger Frank, jeg har aldrig været i Spejderlejr, men det maa da være morsomt at kunne lave Stativer til Tallerkener og saadan noget. — — Jeg tror nu, det bliver sjovest ved Lejrbaalene, naar der bliver fortalt gode Historier, og vi skal se Sketch, udtaler Villy.

Er der noget særligt, I vil kaste jer over i Lejren?

Ja, jeg skal hen og se Englænderne lave Mad, siger Frank; jeg vil nu hellere snakke med dem, indskyder Villy, og høre lidt om, hvordan de har det hjemme.

Det er efterhaanden rygtedes, at der er noget i Gære, saa det gaar let med at finde en ny Spejder frem, det er

Patruljeassistent fra Bæverne i Vesterbro, Frank fra II Mellem.

Jo, vist skal jeg i Korpslejr, det bliver interessant at være sammen med saa mange Spejdere fra Udlandet og vore egne. Vi skal med Toget derned, men tager Cyklerne med, for saa kan vi bedre komme rundt og se de forskellige Ting, vi har læst om i VÆBNEREN — vi har ogsaa tænkt paa at køre hjem for rigtig at lære Sønderjylland at kende.

Saa har I maaske Lejrudrustningen i Orden?

Ja, den er topfin, vi var saa heldige at faa noget Materiel fra en Trop, der blev opløst.

Er I begyndt at træne til Korpslejrren?

Ja, indenfor Divisionen har der været afholdt forskellige Konkurrencer, vi har haft et Patruljeforhindringsløb, et Divisionsmøde og skal nu paa Natøvelse, men først i Pinselejren afgøres det, hvem der skal repræsentere Divisionen.

Hvad venter du dig især?

Tja, ja, jeg er meget spændt paa at se de andres flotte Lejrarbejder, man kan sikkert faa mange gode Fiduser.

Nu mangler vi kun IV Mellem, saa har vi været alle de større Klasser igennem, det er *Leif* fra Bæverne i Valby.

Hvorfor tager du i Korpslejr?

For det første, fordi jeg aldrig har prøvet det og desuden, fordi jeg har hørt saa meget om de tidligere Korpslejre og alt det spændende, der skete der. Ja, og saa er jeg vant til at være med paa Troppens Sommerlejr.

Saa glæder du dig vel til at skulle til Sønderjylland?

Ja, det gør jeg, der er jo saa mange minderige Steder, og vi har ofte hørt om Sønderjylland i Historietimerne. Og saa har jeg aldrig været nede i den Egn af Danmark.

Du har maaske været mange andre Steder?

Ja, sidste Aar travede jeg en stor Del af Sjælland igennem, da jeg skulde paa Sommerlejr, og jeg blev saa glad for alt det, jeg saa og oplevede paa den Vandretur, at jeg i Aar vil vandre over Fyen ned til Korpslejren, mens de andre i Patruljen tager med Toget.

Hvor mange skal med?

De fem af Patruljens seks — og saa kommer en af vore gamle Patruljekammerater, som nu bor i Frankrig, med herop til Korpslejren, saa vi har allerede Forbindelsen i Orden med udenlandske Spejdere — selv om han er dansk.

Hvad tror du bliver det mest interessante?

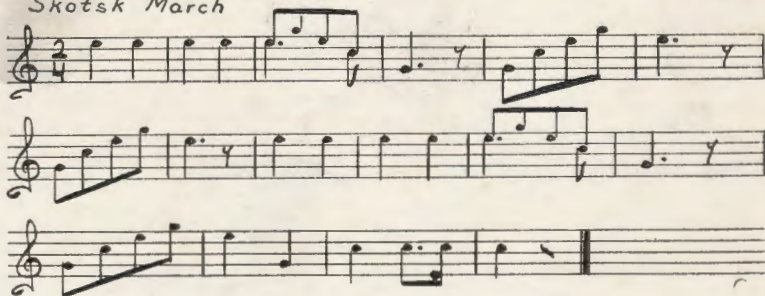
Ja, det bliver vel — ja, det kan jeg ikke sige bestemt, men Konkurrencen mellem Troppene — ja, og saa bliver det forhaabentlig saadan, at vi kan komme i Vandet derovre.

Vi mødes i Sønderborg!

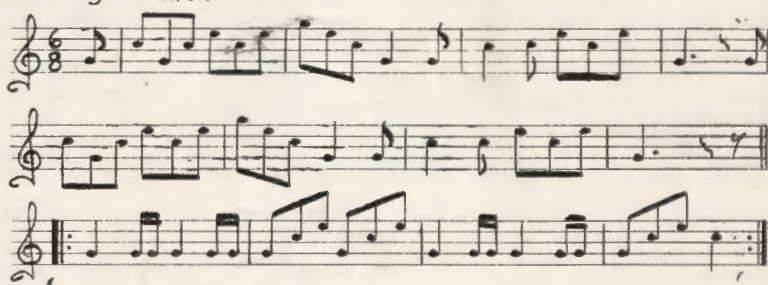
Gamle Ugle.

SIGNALHORNSMARCHER

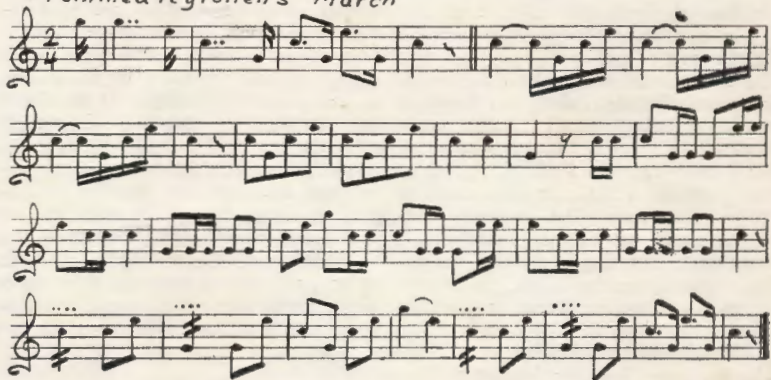
Skotsk March

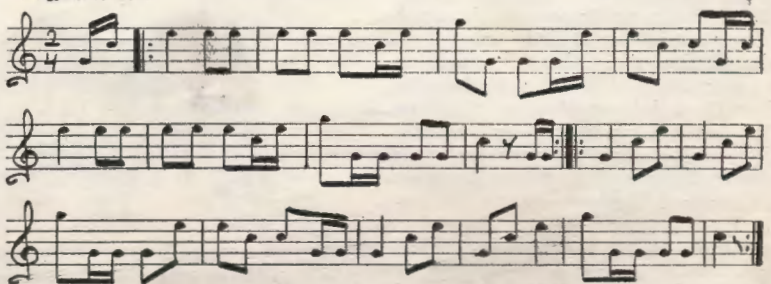
5. regl. March

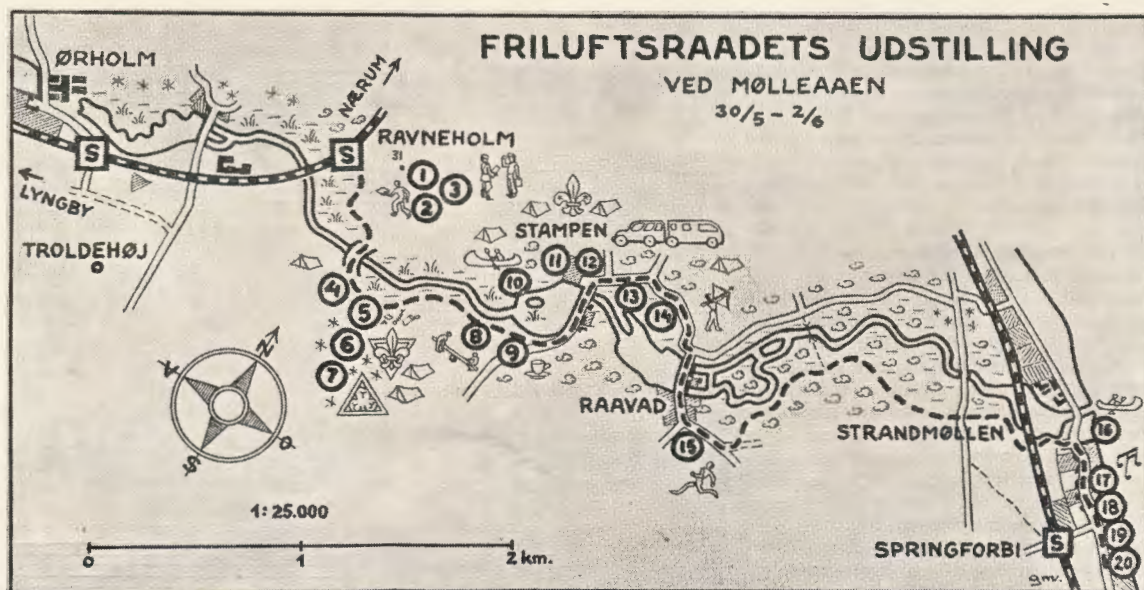
Fremmedlegionens March

Malakoff

Friluftsrådets Udstilling ved Mølleaaen

Paa ovenstaaende Skitse ser du en Række Tal, der angiver, hvor der skal ske noget, f. Eks. er Nr. 6 KFUM-Spejdersnes Lejrplads ved Hjortekær, »Godset«, men iøvrigt vil vi raade dig til at købe det fikse Udstillingsprogram, og der se, hvad der skal foregaa de forskellige Steder.

I Dagene fra den 30. Maj til den 2. Juni afholder Friluftsrådet en Kæmpeudstilling langs Mølleaaen, hvor alle Arter Friluftsliv her i Danmark vil blive repræsenteret.

Friluftsrådet gaar ikke længere tilbage end til 1941. I Aarene i Forvejen var Friluftslivet her i Landet gaet frem med Stormskridt under mere eller mindre ordnede Forhold, og for at faa et sundt Friluftsliv blev saa Friluftsrådet dannet. Det ønsker at støtte et sundt og velordnet Friluftsliv, naar dette udøves paa moralsk uangribelig Vis og under tilbørlig Hensyntagen til Naturværdierne og anden Mands Ejendom.

Udstillingen ved Mølleaaen vil vise alt, hvad der kommer ind under Friluftsliv. Selvfølgelig deltager vort Korps ogsaa, men det er kun en ganske lille Smule af alt det, der bliver at se. Ved Strandmøllen vil man kunne se en hel Del Sejlsport og Rosport, og de øvrige Ting vil saa være at finde inde i Landet. Et Sted vil der blive Bueskydning og et andet Sted Ridning. Du kan faa Lov til at leje en Hest og prøve en Ridetur, saa du kan se, om du er i Stand til at tage Ryttermærket. Hvis det er Fiskermærket, du for Tiden er i Gang med, kunde du maaske faa nogle Tips hos Sportsfiskerne. Du vil ogsaa finde Stænde for Kano- og Kajak-sport, og det kunde jo ogsaa være, at du fik Mod paa at gaa i Gang med

Modelflyvermærket, naar du havde set Modelflyverne i Lundtofte. Her vil du iøvrigt ogsaa se Sportsflyvere og Svæveflyvere, lige noget for raske Dreng. Hvis du er bange for at komme op at flyve, saa hold dig bare til Jorden og se paa Udstillingen over alle de sidste nye Automobiler, nogle af dem med rullende Sommerhus bag. Selvfølgelig kender alle Dreng Automobilmærkerne, men mon ogsaa du kender de Typer, der kørte rundt i Danmark for 25 Aar siden, ogsaa dem faar du at se ved Mølleaaen. Der bliver altsaa nok at se paa, og saa skal du ikke være bange for at tage Lillesøster eller Lillebror med, for der bliver ogsaa noget

for dem, nemlig et Børnernes Paradis med alle mulige Arter Legetøj og Redskaber, som findes paa Legepladserne i Københavns store Parker. Det var maaske værd at tage en lille Tur ud at se paa alt det, der vises, og saa foregaar det jo ikke inde i et lummert Udstillingslokale, hvor der ikke er til at aande, men ude i den fri Natur, hvor Friluftslivet virkelig hører hjemme.

Det var lidt af, hvad du vil faa at se, der bliver meget mere, men det vil føre for vidt at omtale det altsammen, og det behøves heller ikke, det vil du faa at se, naar du tager derud, og jeg tror ikke, du vil komme til at fortryde det.

Sicook.

Løsning paa Patruljeopgaven i Marts-Nummeret af Bladet:

En af Spejderne stikker først Hovedet mellem Benene paa den største, og de andre følger efter.

KORPSLEJRENS BLAA BOG

Som enhver By i Danmark har sine Embedsmænd, har Korpslejren ogsaa sine. Uden dem kunde Lejren slet ikke gennemføres, og de har allerede i lang Tid arbejdet paa at gøre Lejren til den Oplevelse, vi allesammen glæder os til. Til den almindelige Bys Byraad svarer Korpslejrudvalget. Det er dem, der vedtager alt, hvad der skal foregaa paa Lejren, og planlægger det hele i Hovedtrækkene, og Lejrens Embedsmænd udfører saa »Loven« i Praksis. Vi vil derfor begynde med at præsentere Lejrudvalgets Medlemmer først, da de jo ogsaa er de mest prominente.

Kolthoff: Korpsets Formand, tidligere Korpssekretær, bliver paa Lejren Lejrchef, altsaa Lejrens Borgmester. Endvidere Leder af Lejrbaalene. Er til daglig Sognepræst i Kregme-Ølsted i Nordsjælland og Divisionschef i Nordsjællands Division.

Grane: Korpsets Stifter, »the grand old man«, som næppe behøver nærmere Omtale, idet vi vel alle kan Spejderprøvens Stof, bliver Lejrens Biskop, idet han er Leder af det aandelige Arbejde i Lejren og under sig faar ca. 30 Præster som Lejrkapellaner.

Gunnar Ipsen: Korpsets internationale Sekretær, tidligere Korpssekretær og Distriktschef i København, bliver Lejrens Gæstechef, idet alle udenlandske Spejdere sorterer under ham, og han skal sørge for, at de befinder sig vel. I Privatlivet Bogholder.

Jac. Henriksen: Korpsets Kas-

En Del af Korpslejrudvalget i Kongeskansen paa Dybbøl. Fra venstre: Bratved, Grane, Kampmann, Zehngraft, Helsen (Udvalgets Sønderborgsekretær), Birkler, Egon Nielsen (Udvalgets Sekretær) og Max Jørgensen.

serer, altsaa ham, der sidder paa Pengeskassen og sørger for Budgettet bliver holdt. Til Hjælp paa Lejren faar han en særlig Lejrkasserer (se senere!). Tidligere Gruppefører i Hellerup og Div.ass. i Gentofte Kommunes Division. I Privatlivet Direktør.

Lund Pedersen: Distriktschef i København, bliver Lejrens Indkøbsleder og »Bodchef« samt Kontorchef i Lejrens Kontor. Han sørger for, at vi alle faar mættet vor Sodavands- og Chokoladelyst, og han maa siges at være en god Repræsentant for alt, hvad der ham med Mad at gøre. Er Grosserer.

Max Jørgensen: Divisionschef paa Amager, er Lejrinspektør. Under ham sorterer Lejrens tekniske Forvaltning, Vandanlæg, Barakker, Latriner og andre Lejrarbejder. Det er ham, der fordeler Lejrpladserne til Divisionerne og laver hele Lejrplanen. Er privat selvfølgelig Civilingeniør.

C. Bratved: RS-Fører i Sønderjylland, Lejrens Intendant. Om hans Værk kan læses andetsteds i Bladet, og man

faar Indtryk af dets Omfang. Endvidere er han Manden, som skaffer Lejren adskillige »Fiduser«. I civil er han ikke civil, han er nemlig Intendant i Hæren.

Tage Kampmann: Gruppefører i Bregnegaard og Medlem af HB, er Lejrens Konkurrenceleder. Under ham sorterer alle Korpsmesterskaberne. Endvidere er han midlertidig Redaktør af »Væbneren« og efter sigende Udvalgets Rebel (Oprører, Red.

Bem.). I Dagliglivet (eller i sin Fritid) Kommunalærer.

Palle Zehngraft: Korpssekretær, Lejrens Stabschef. Det er ham, der samler alle Traadene i sin Haand og sørger for, at Opgaverne udføres og fordeles. Fremstiller af Sparemærkerne, Lejrens Mærker og Mærkat. Privat er han ogsaa Korpssekretær.

Erik Birkler: Korpssekretær, Pastor, er Lejrudvalgets vittige Hoved, men har endnu ikke faaet specielle Job med Henblik paa Korpslejren, men leder det daglige Korpsarbejde. Er ogsaa Korpssekretær til Hverdag.

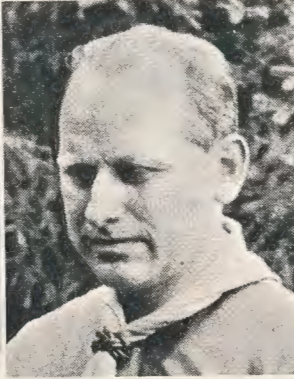
I de næste Numre vil vi fortsætte denne »Blaa Bog«, saaledes at man, naar man kommer til Lejren, er kendt med alle disse Embedsmænd. Korpsset er jo nu saa stort, at man næsten ingen kender uden for sin egen Division, og det er vort Haab, at man gennem disse smaa Oplysninger skal faa i hvert Fald et lille Kendskab til Mændene bag Korpslejren.

Kolthoff.

Jac. Henriksen.

Gunnar Ipsen.

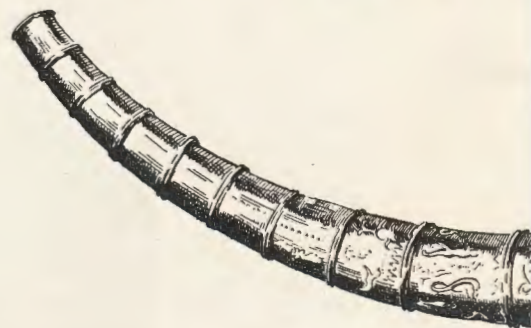
Lund Pedersen.

SIDSTE NYT OM

Færgen skal naas inden Aften —
i Sparebogen!

55 Dage
til
Eventyret
begynder

Kongebesøg?

Siden sidst er der sendt Indbydelse til Kongen, da man har erfaret, at man kan vente Kongen paa Besøg i Sønderborg ved Dybbølstævnet den 10. Juli. Vi har al mulig Grund til at tro, at Kongen ogsaa vil aflægge vor Lejr et Besøg paa Aabningsdagen og derved sætte Prikken over i'et paa denne festlige og højtidelige Dag. Aabningsdagen bliver derfor en Dag, som alle Korpssets Spejdere nu af flere Grunde ser hen til med stor Forventning, for trods alt er det vel i Hovedsagen kun Københavnerne, der tidligere har haft Lejlighed til at hylde Hans Majestæt. Vi haaber i næste Nummer at kunne bringe det

endelige Tilsagn fra Kongen og dermed fastslaa endnu en stor Begivenhed i Lejren.

Dybbøl.

Du saa i sidste Nummer af »Væbneren« Programmet for Lejren. Der var paa det en Dag, som hed Danmarksdag, og der stod ganske kort: Om Eftermiddagen Udflugt til Dybbøl. Vi gaar ud fra, at du har læst »Gamle Kronhjort«s Artikel om Dybbøl i sidste Nummer og derved faaet forøget din Viden om dette mindeværdige Sted, men det rigtige Indtryk af det, faar du først den Dag, du staar der selv og kan forestille dig, hvordan Danskerne tappert kæmpede mod den overmægtige Fjende i 1864. Paa

Danmarksdagen vil alle Lejrens Indbyggere samles til en kort og højtidelig Fest i Kongeskansen, og derefter vil du faa Lejlighed til at trave rundt i alle Skanserne og se og faa forklaret alt, hvad der er.

Fædrelejr.

Selvfølgelig bliver der Fædrelejr! Mange har spurgt om det, men der er ingen Tvivl, det er rigtigt. Du har altsaa Chansen for at faa din Fader med ud til Sommerens Oplevelse. Du skal faa ham at se, naar han skræller Kartofler, ikke kan faa Baalet til at brænde, naar han henter Vand o. s. v., men du kan ogsaa faa den Fornøjelse, det er, at være med til at opleve de samme Ting og faa de samme Glæder som din Fader. Altsaa: Du kommer ikke een, men to paa Korpslejr.

Konkurrencerne.

Om ganske kort Tid vil de indledende Kampe i Divisionskonkurrencerne foregaa, og her gælder det om at placere sig saa godt, at man sikrer sin Troopsats Deltagelse i Korpsmesterskaberne paa selve Korpslejren. Som I husker fra Februarnummeret, bliver der ikke indledende Kampe i Lejretableringskonkurrencen, men her skal *alle* deltage paa selve Lejren. Det gælder altsaa om i Forvejen at gøre sig klart, hvordan man vil indrette sin Troplejrplads, og der er ingen Grund til at være nervøs for, at der ikke bliver Plads nok. Der bliver mellem 15 og 20 m² reel Lejrplads til hver Mand, og saa er der i Forvejen trukket fra til Samlingsplads, Gader, Boder m. m. Maj Maanedes Motto bliver: Vi træner til Korpsmesterskaberne!

Udsigt over Sønderborg Kirke og Alssundbroen fra Øst.

VI MØDES I SØNI

E N Y T O M K O R P S

55 Dage
til
Eventyret
begynder

Tilsagn fra Kongen og dermed
endnu en stor Begivenhed i

Danmarksdagen vil alle Lejrens Indbyggere samles til en kort og højtidelig Fest i Kongeskansen, og derefter vil du faa Lejlighed til at træve rundt i alle Skanserne og se og faa forklaret alt, hvad der er.

Fædrelejr.

i sidste Nummer af »Væbne-grammet for Lejren. Der var en Dag, som hed Danmarksdag, og ganske kort: Om Eftermiddag flugt til Dybbøl. Vi gaar ud og har læst »Gamle Kronhjorte« om Dybbøl i sidste Nummer og læst forøget din Viden om dette Sted, men det rigtige Indblik, faar du først den Dag, du selv og kan forestille dig, hvor stærke tapper kæmpede mod nægtige Fjende i 1864. Paa

Selvfølgelig bliver der Fædrelejr! Mange har spurgt om det, men der er ingen Tvivl, det er rigtigt. Du har altsaa Chansen for at faa din Fader med ud til Sommerens Oplevelse. Du skal faa ham at se, naar han skræller Kartofler, ikke kan faa Baalet til at brænde, naar han henter Vand o. s. v., men du kan ogsaa faa den Fornøjelse, det er, at være med til at opleve de samme Ting og faa de samme Glæder som din Fader. Altsaa: Du kommer ikke een, men to paa Korpslejr.

Konkurrencerne.

Om ganske kort Tid vil de indledende Kampe i Divisionskonkurrencerne foregaa, og her gælder det om at placere sig saa godt, at man sikrer sin Trof fortsat Deltagelse i Korpsmesterskabene paa selve Korpslejren. Som I husker fra Februarnummeret, bliver der ikke indledende Kampe i Lejretableringskonkurrencen, men her skal *alle* deltage paa selve Lejren. Det gælder altsaa om i Forvejen at gøre sig klart, hvordan man vil indrette sin Troplejrplads, og der er ingen Grund til at være nervøs for, at der ikke bliver Plads nok. Der bliver mellem 15 og 20 m² reel Lejrplads til hver Mand, og saa er der i Forvejen trukket fra til Samlingsplads, Gader, Boder m. m. Maj Maanedes Motobliver: Vi træner til Korpsmesterskabene!

Gadenavne.

Hver eneste Gade i Lejren vil faa Navn. Navnet bliver i Tilknytning til Spejderbevægelsen. Hvad det bliver for Navne, vil vi ikke røbe endnu, men først i Juni »Væbneren«, men I kan nok forestaa, at det er nødvendigt at have disse Navne, naar I hører, at der bliver mindst 20 store Gader i Lejren foruden flere Pladser. Der er jo faktisk den Mulighed, at Peter-Rekrut kan gaa vild i Lejren, men kan han saa huske, hvilken Gade han bor i, kan Politiet (Stabs-hjælperne) følge ham hjem.

Besøgstider.

Der vil paa nogle af Lejrdagene blive Lejlighed til at aflægge Besøg i Lejren, og vi regner med, at mange vil benytte sig Chansen til at besøge den største Lejr, der hidtil har været i Danmark, især nu hvor Bilerne igen er kommet i Gang. Vi venter Besøg fra hele Jylland, og forhaabentlig er der ogsaa Københavnerne, der kommer derned. Der bliver Besøg følgende Dage: Onsdag d. 10., Kl. 10—17, Torsdag d. 11., Kl. 17—22, Lørdag d. 13., Kl. 17—22 og Søndag d. 14., Kl. 12—22.

Dagsprogrammet.

- Kl. 7,00: Reveille, Morgengymnastik, Morgenmad.
- Kl. 9,15: Flaget hejses. Morgenandagt.
- Kl. 12,30: Frokost.
- Kl. 18,30: Middag.
- Kl. 20,45: Lejrbaal.
- Kl. 22,30: Retræte.

Morgenparaden bliver paa Aabningsdagen, om Søndagen og paa Afskedsdagen paa Lejrens Samlingsplads, men da det vil tage ca. 1 (een) Time at op-

Grundbroen fra Øst.

marchere sa
bliver paa
Dage finde
pladserne.

Prominent

Der er udvalgte landske Gæster kan allerede Spejderchef, me, og at de Gustav Adol Endvidere e Wilson, den træningen i

Den store

Du kan a

DES I SØNDERBOR

KORPSLEJREN

17 Dage
til
Indmeldelsen
afleveres

Øvelse i Tovtrækning!

Gadenavne.

Hver eneste Gade i Lejren vil faa Navn, Navnet bliver i Tilknytning til Spejderbevægelsen. Hvad det bliver for Navne, vil vi ikke røbe endnu, men først i Juni-»Væbneren«, men I kan nok forstaa, at det er nødvendigt at have disse Navne, naar I hører, at der bliver mindst 20 store Gader i Lejren foruden flere Pladser. Der er jo faktisk den Mulighed, at Peter-Rekrut kan gaa vild i Lejren, men kan han saa huske, hvilken Gade han bor i, kan Politiet (Stabs-hjælperne) følge ham hjem.

Besøgstider.

Der vil paa nogle af Lejrdagene blive Lejlighed til at aflægge Besøg i Lejren, og vi regner med, at mange vil benytte sig Chancen til at besøge den største Lejr, der hidtil har været i Danmark, især nu hvor Bilerne igen er kommet i Gang. Vi venter Besøg fra hele Jylland, og forhaabentlig er der ogsaa Københavnerne, der kommer derned. Der bliver Besøg følgende Dage: Onsdag d. 10., Kl. 10—17, Torsdag d. 11., Kl. 17—22, Lørdag d. 13., Kl. 17—22 og Søndag d. 14., Kl. 12—22.

Dagsprogrammet.

Kl. 7,00: Reveille, Morgengymnastik, Morgenmad.
Kl. 9,15: Flaget hejses. Morgenandagt.
Kl. 12,30: Frokost.
Kl. 18,30: Middag.
Kl. 20,45: Lejrbaal.
Kl. 22,30: Retræte.

Morgenparaden bliver paa Aabningsdagen, om Søndagen og paa Afskedsdagen paa Lejrens Samlingsplads, men da det vil tage ca. 1 (een) Time at op-

markere saa stor en Styrke, som vi bliver paa Lejren, vil den de øvrige Dage finde Sted paa Divisionssamlingspladserne.

Prominente Gæster.

Der er udsendt Indbydelser til udenlandske Gæster og Spejderchefer, og vi kan allerede nu meddele, at den finske Spejderchef, *Visapää*, har lovet at komme, og at den svenske Scoutchef, *Prins Gustav Adolf*, haaber at kunne komme. Endvidere er der en Chance for, at *Wilson*, den tidligere Leder af Førertræningen i Gilwell-Park, kommer.

Den store Øvelse.

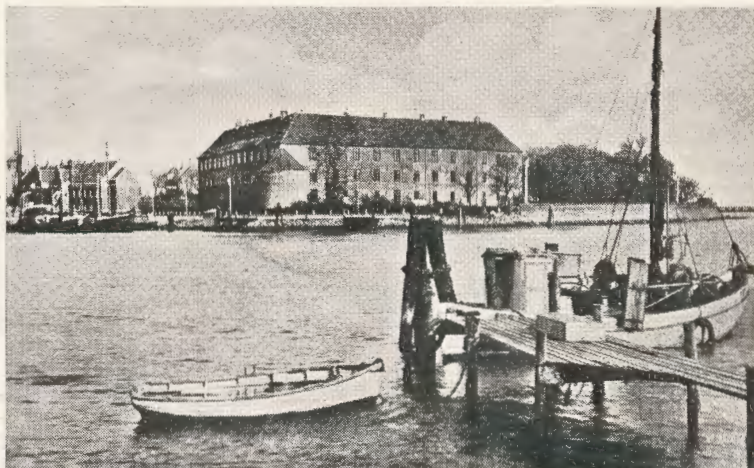
Du kan andetsteds i Bladet læse det

første Budskab om den store Øvelse, og du kan faa gamle Korpslejrdeeltagere til at fortælle dig om tidligere store Øvelser, og saa vil du vide, at her er noget at glæde sig til.

Indmeldelsesblanketterne.

Til sidst minder vi om Indmeldelsesblanketterne. Der er to Slags, en for almindelige Deltagere og en for Stabshjælpere. Den skal udfyldes og afleveres sammen med Lejrkontingentet til Gruppen senest d. 2. Juni, som sender alt til Korpsset senest d. 5. Juni.

Og saa ses vi allesammen i Sønderborglejr!

Sønderborg Slot set fra Sundeved.

SØNDERBORGLEJREN

Gamle Krudtugle: DET GRØNNE ALBUM

Det hændte for nogle Aar tilbage, at en Korpsskretær paa ubegribelig Maade mistede sin Dokumentmappe. Det vakte en Del Opsigt indenfor Korpset; 1500 Københavnske Spejdere blev sendt ud for at eftersøge den, men forgæves, — den var og blev borte.

Hvordan det gik til, kan jeg ikke fortælle noget om. Men Mappen er fundet, — ad underlige Veje var den havnet i Depotet, hvor man — naturligvis uden at ane dens høje Herkomst — solgte mig den som en »pæn, brugt Dokumentmappe«. Heller ikke jeg var klar over dens Stamtavle, før jeg kom hjem og fandt et hemmeligt Rum i den, indeholdende nogle Dokumenter, der fik mig til at ane Sammenhængen. Jeg forstaa ogsaa nu, hvorfor Korpsets Ledelse var saa ivrig for at faa Mappen tilbage. De paagældende Papirer er nemlig paa mange Maader ret kompromitterende for Korpsets daværende Ledelse. Jeg skal tillade mig nedenfor at gengive eet af dem, en fantastisk Beretning om den store Øvelse paa een eller anden Korpsejlr. En anden Gang kan jeg maaske se mit Snit til at offentliggøre andre af de hidtil saa godt hemmeligholdte Dokumenter, medmindre Korpsets nuværende Ledelse skulde have vist sig interesseret i at afkøbe mig Papirerne forinden. Men det lover jeg — de skal komme til at koste dyrt.

En stor graa Daimler kom susende hen ad den sønderjydske Landevej en smeltevarm Julidag. Ved Rattet sad en Officer med et lille engelsk Overskæg. Mageligt tilbagelænet paa Bagsædet sad the Right Honorable Lord Banham, General i The Royal British Artillery — samt hans Adjutant, Petersen.

Pludselig lød der et Brag, der fik den kamprøvede Artillerigeneral til at dukke sig og famle efter Staalhjelmen. — Det var dog kun een af Ringene, der eksploderede.

Kun fem Kilometer derfra laa de grønne Spejderes Korpsejlr. Her herskede der trods Sommerheden travl, ja, næsten hysterisk travl Virksomhed. Det var nemlig Dagen før den store Korpsejlrøvelse, der pludselig havde spaltet Lejren i to skarpt rivaliserende Partier. Der herskede en hektisk, nervøs Stemning overalt, Utryghed og Mistænksomhed laa og lurede i Luften som tung og skæbnsvanger Torden, der naarsomhelst kunde bryde løs, blot Anledningen blev givet.

Allevegne blev der drevet Spionage. Naturligvis var alle paa Jagt efter det andet Partis Kamplaner og Terrænskitser, det fjendtlige Hovedkvarters Beliggenhed, og hvad man nu har Interesse af i saadan en Situation. Men vildtest gik dog Jagten paa det lille grønne Album med en komplet Foto-

portrætsamling af den hemmelige Stabsklike, som hvert Parti var i Besiddelse af. Pointsgivningen var lagt saadan tilrette, at fik man fat i det fjendtlige Partis grønne Album, da var man næsten sikker paa Sejren.

Ikke underligt, at der blev forsøgt med næsten alle Kneb, og at man vogtede sit eget Partis Klenodier, som var det en Sending Smørmærker. Der maatte noget ekstraordinært til, om det store Kup skulde lykkes.

Skipper var en ganske almindelig, ung Tropsfører, der netop, fordi han var en ukendt Person, havde faaet sit Billede i sit Partis grønne Album under Rubriken »Spionage«. Hidtil havde han dog ikke gjort nogen Indsats i den store Kamp, der viste, at man havde valgt rigtigt ved at indsatte ham paa saa vigtig en Post. Alle de Forsøg han med Bistand af sin kvikke Tropassistent, Strit, havde gjort paa at skaffe Oplysninger om Fjendens Dispositioner tilveje, var totalt mislykkedes. Modstanderne passede paa som Smede.

Men nu skulde det store ske. Det var Skipper og Strit rørende enige om, mens de cyklede afsted mod den nærmeste Købstad i denne Anledning. De anede bare ikke, hvori »det store« skulde bestaa. Der var selvfølgelig det gamle Nummer med at skaffe sig Adgang til Fjendens Omraade i en snedig Forklædning. Men den skulde uægtelig ogsaa være snedig, om de skulde have Held med sig. Og hvad nu, naar Hjernen var kemisk ren for snedige Ideer? Det var til at fortvivle over. Det var ikke frit for, at Skipper, der havde været meget bæret, da man tildelte ham Jobbet som Spionageleder, ønskede sig tilbage til sin gamle, hyggelige og problemløse Tilværelse som ganske almindelig Tropsfører.

Lige uden for Bygrænsen fo'r Strit pludselig flere Meter i Vejret, idet han udstødte et Indianerhyl, som fik to af Montgomerys Ørkenrotter, der sad i en Bil ved Vejkanten og røg engelske Cigaretter, til at blegne.

Det var just disse to engelske Soldater, hvis Uniformer var overbroderede med spraglede Ordensbaand, der havde faaet Strit til at opføre sig saadan. Hurtigt satte han Skipper ind i sin lynhurtigt udklækkede Plan, og saa gik de i Gang med at overtale Engländerne, som først forholdt sig meget afvisende, men da de blev klar over, at det ikke var Cigaretterne, men kun deres Soldateruniformer og Bil, de to paatrængende Spejdførere var interesserede i, blev de mere medgørlige og lod sig overbevise om, at Soldateruniformen var en nederdrægtig varm Paaklædning i det bagende Julisolskin, saaledes at det i Virkeligheden

vilde være til deres Fordel, om de for et Par Timer byttede Tøj med de luftigt og let paaklædte Spejdførere og laante dem Bilen. — Faa Minutter efter var Skipper og Strit i engelske, ordenssprydede Soldateruniformer paa Vej til Lejren pr. Bil, mens et Par engelsktalende, unge Mænd i danske Spejderdragter cyklede ind i Købstaden.

Herskede der febrilsk Stemning i Lejren i al Almindelighed, saa var den over Kogepunktet i Stabskvarteret i Særdeleshed. For to Minutter siden var der nemlig indløbet et Iltegram, der meddelte, at Kommandanten i den nærmeste engelske Forlægning, General Lord Banham, forhenværende boy-scout i Manchester, havde i Sinde at aflægge Lejren en lille uofficiel Visit i Eftermiddagens Løb.

Naturligvis kunde der ikke være Tale om, at en saa højt rangerende Personage fik Lov at aflægge en uofficiel Visit, det var den samlede Lejr-stab enig om. Det skulde gøres til en Begivenhed, der huskedes — med Parade og Honnør og Hornmusik og Faner og Taler og alt til Lejligheden henhørende. — Men det var uægtelig en kort Frist paa en i Forvejen travl Dag.

Lejrchefen, en gejstlig Person ved Navn Nielsen, sad allerede begravet i et Bjerg af engelske Ordbøger og stavede majsommeligt en lille Velkomsttale og Afskedstale sammen, Chefintendanten fo'r omkring og gav Ordre til Lejrens Mesterkokke om at tilberede en lille Lunch efter fuldkomment engelsk Mønster og ærgrede sig over, at Bent Rasmussen, da han miksede sin Kogebog sammen, ikke havde forudset engelske Generals Besøg i en Korpsejlr, andre hersede med Hornorkester og Fanebærere, for flot og fuldendt skulde det være. For at man ikke skulde blive overrasket midt i Forberedelserne, blev et Par ikke alt for søvnige Ridderspejdere sat paa Vagt uden for Lejren. Saaledes skulde man være forberedt paa alle Eventualiteter. — Mente man.

Et Kvarter før den berammede Ankomsttid blev hele Lejren kaldt sammen og opstillet i Række og Geled paa Samlingspladsen, hvor en Æresvagt af Spejdere i fuld Krigsmaling med Galasløjfer og Fangsnore i alle Farver havde taget Opstilling sammen med Lejrens Orkester og den nervøst, rastløse Lejrstab. Lejrchefen stod paa eet Ben og memorerede sin Tale, da et engelsk Automobil paa nøjagtig det fastsatte Klokkeslet trillede ind i Lejren.

Vognen standsede brat lige indenfor Indgangen, fire Mand styrtede hen og aabnede Døren, Lejrchefen rakte en svedende Haand frem og stødte samtidig i sin Fløjte, hvilket var Signalet

til, at Orkestret omtrent paa een Gang begyndte paa Tipperary.

»Det var en ung General«, tænkte Lejrchefen, »jeg synes forresten, jeg har set det Ansigt før. Sikke mange Ordener han dog har. Bare jeg nu kan min Tale —«

Mens disse originale Tanker jagede gennem Lejrchefens Hjerne, sad Skipper og Strit lamslaede i deres laante Bil og stirrede forfærdede paa hinanden. Her havde de regnet med forholdsvis ubemærket at kunne snige sig ind i Lejren som nysgerrige engelske Soldater og paa den Maade overliste deres Fjender, og saa dumpede de ganske uforvarende ind i denne mærkelige Situation, som de ikke evnede at gennemskue lige straks. De havde intet hørt om det ventede Generalbesøg. Men de var begge fast besluttede paa at forsøge at gennemføre deres Mission, lige meget hvad der saa skete, for det var jo deres store Chance. Altsaa maatte de tage den uventede Situation i stiv Arm.

Skipper rejste sig op i Vognen. Det svimlede for ham, da han saa de tusindtallige Skarer stirre forventningsfulde op mod ham. Hans Tunge klæbede sig til Ganen, og han rystede af Nervøsitet. Saa stivede han sit sunkne Mod af ved at forestille sig, at han var den af Alverdens Hundredtusinder Spejdere forgudede Verdensspejderchef, (og hvad betød saa saadan en lille Klat danske Spejdere), og nikkede og vinkede nedladende til de endeløse Rækker af opstillede Spejdere.

Spejderne raabte Hurra og Fanfarerene smældede, og stolt og strunk som en Kejser steg Skipper ned paa Jorden. Lejrchefen var imidlertid blevet træt af at holde Haanden hævet, men kom nu farende og holdt en lille Tale, som Skipper ikke forstod et Ord af. Det skyldtes dog muligvis, at han ikke havde hørt Engelsk, siden han gik i Skole. Men Talen mundede ud i et djærvt dansk »Leve General Lord Banham«, hvilket glædede Skipper meget, de drønende Hurraraab dog mindre end Oplysningen om, at han var General og Lord og hed Banham. Han vinkede endnu engang, trykkede Lejrchefen paa Næven med venstre Haand og sagde »Hallo«, det mente han at have hørt, at man brugte i England.

Strit, der var vel vidende om Skipper's manglende engelske Kundskaber, skyndte sig at præsentere sig som Generalens danske Adjudant og tilbød at fungere som Tolk, hvilket fik baade Skipper og — ikke mindst — Lejrchefen til at aande lettet op. Efter at have skridtet Fronten af gav Skipper gennem sin Tolk Udtryk for, at han gerne vilde have Lov til at spadsere lidt rundt i Lejren paa egen Haand. Lejrchefen aandede yderligere lettet op og tørrede Sveden af Panden; det var

jo en yderst medgørlig General — og prisværdigt faamælt.

Maalbevidst styrede Skipper over mod den Afdeling af Lejren, der rummede det fjendtlige Partis Hovedkvarter, idet han anlagde det Ansigtstryk, han mente, engelske Generaler havde paa, naar de besøgte Spejderlejrre. — Skadefro observerede han, hvordan hans eget Partis Medlemmer standsede ved det fjendtlige Territoriums Grænser, mens Modstanderne flokkedes omkring ham og Strit, bærede over den Interesse, han viste netop deres Lejrarnit.

Undervejs til Maalet, det fjendtlige Hovedkvarter, kikkede »Generalen« ind i et Par Telte, pillede ved nogle Lejrarbejder og slyngede nogle engelske Gloser ud nu og da, som han huskede fra sin Skoletid, hvilket foranledigede hans »Adjudant« til energisk at gøre opmærksom paa, at Generalen var af skotsk Afstamning og endnu talte en skotsk Dialekt, som laa ret fjernt fra Normalengelsk. Desuden fandt han Lejlighed til at omtale, at Generalen var noget hæs for Tiden og derfor skulde spare sin Stemme.

Skipper forstod Advarslen og udtalte sig derefter kun i Eenstavelser, som han vidste, han kunde udtale rigtigt, fortrinsvis »All right« og »Okay« og andet aandfuldt.

I Hovedkvarteret fandt Gæsterne til deres udelte Tilfredshed Papirer og Kortskitser flydende overalt; aabenbart havde Modstanderne været midt i deres Planlægning, da Generalbesøget blev indvarslet. De kikkede paa Kortskitserne og indprentede sig de afmærkede Punkter, altimens de roste Skitsernes høje tekniske Standard og paa anden Maade søgte at aflede de andres

Opmærksomhed. Alligevel kunde Skipper mærke, at Modstanderne var nervøse over denne nysgerrige Generals Snagen i deres Hemmeligheder. Ikke desto mindre gav han sig god Tid. — Det var meget godt med disse Kortskitser, men han havde faaet Blod paa Tanden over sit fantastiske Held og vilde have det grønne Album, som Modstanderne sad inde med, opsporet ogsaa. Under de besynderligste Paa-skud gennemrodede han og Strit det fjendtlige Hovedkvarter, mens deres Værter blev mere og mere trippende nervøse. Men alt var forgæves. Selvfølgelig havde Modstanderne ikke deres grønne Album liggende i Hovedkvarteret!

De gik videre, langsomt spejdende. De var klar over, at Modstanderne var mistænksomme efter at have overværet den for en General højst mærkværdige Optræden i deres Hovedkvarter; endnu troede de dog paa Gæsternes høje Rang, og Situationen maatte udnyttes til det yderste. I sin ene Uniformsløkke havde Skipper fundet et Øjeglasse, som han med Mellemrum — naar han ikke skulde spejde efter noget mistænkeligt — klemte fast i Øjekrogen for at stive sin vaklende Autoritet af. Han havde hørt dem hviske bag sig, at det var en meget ungdommelig General. Monoklen styrkede hans Selvtillid meget og gjorde ogsaa et vist Indtryk paa Modstanderne, kunde han mærke.

»Hvad er det?« udbød Skipper pludselig paa uforfalsket københavnsk og standsede. Strit stivnede forfærdet og skyndte sig at forklare de studsende Fjender, at den skotske Dialekt, som Generalen talte, havde en vis Lighed med Dansk, hvilket sikkert havde sin Aarsag helt tilbage i Vikingetiden, og

hvad han nu ellers kunde finde paa for at dække over Fadæsen.

Skipper var selv et Øjeblik blegnet af Rædsel over sin Mangel paa Agtpaaagivenhed, men genvandt hurtigt Fatningen og lod som ingenting. Han havde faaet Øje paa et Telt, der ved et Samariterflag var angivet som Sygetelt. Der havde ganske givet ikke været noget Samaritertelt paa dette Sted den foregaaende Dag, konstaterede Skipper. Det hed i Kampreglerne, at det grønne Album ikke maatte graves ned, ikke bringes bort fra Lejren og ikke bringes fra Sted til Sted, men skulde være paa eet Sted i Lejren, og Stedet skulde være angivet paa en eller anden Maa-de efter egen Bestemmelse. — Skipper fandt det pludselig indlysende klart, at det var Albumets Beliggenhed, der var angivet ved Genferflaget her. Det var jo ikke noget ukendt Krigstidsfænomen, at det hvid-røde Flag dækkede over vigtige militære Hemmeligheder.

Gennem sin Adjutant lod han forespørge, om der var nogle syge Spejdere i Teltet. Med paafaldende Iver forsikrede man, at der laa en meget syg Dreng i Teltet. Et meget alvorligt Maveonde, forklarede een af Modstanderne beredvilligt; Patienten var temmelig pirrelig, saa det var ikke værd, at Generalen vovede sig derhen.

»Generalen« klemte sit Øjeglasse fast og forsikrede, at han havde en særlig Forkærlighed for vanskelige og pirrelige Dreng; han ønskede at se til Patienten.

Man bedyrede endnu ivrigere, at Drengen slet ikke kunde taale Besøg, absolut ikke; han maatte have fuldkommen Ro.

Skipper stod tvivlrædd lidt. Det var altsaa dør, det grønne Album var gemt! — Men naar han vidste, hvor det var, maatte han ogsaa have det med sig, han vilde ikke gøre sit Arbejde halvt! Men hvordan fik han Lejlighed til, uden at det virkede paa-faldende, at komme ind i Sygeteltet?

I det samme kom hans gode Skæbne ham til Hjælp. Et lyslokket, rødmossed Drengehoved stak itetanende ud gennem Teltaabningen og raabte: »Kommer den, Bøf, I har lovet mig, ikke snart?»

»Generalen« smilede. »Et meget ondartet Mavetilfælde, aabenbart!« bemærkede han og skred over Grønsværet hen til Teltet, inden Modstanderne var kommet sig af deres Bestyrelse, fulgt i Hælene af sin Adjutant.

Da Drengen i Teltet saa de to fornemme fremmede Herrer, rejste han sig ærbødigt op i siddende Stilling. Det gav uvilkaarligt et Gisp i de to Spioner, da hans Hovedpude i det samme gled til Side. Under den laa det, de søgte. Endelig stod de overfor det grønne Album.

»What's that?« mumlede »Generalen« og tog Albumet op i Hænderne. Drengen blev rød i Hovedet og stam-

mede noget uforstaaeligt, de fjendtlige Anførere, der var fulgt efter, stod raadvilde og fortabte. Alt imens stod Skipper og Strit og bladede sindigt i Bogen igennem og mærkede sig de forskellige Fotografier. Bedst var det dog, om de kunde faa Albumet med sig. Men hvordan? Dette Spørgsmaal hamrede i Hjernen paa dem begge.

»Ham der kender jeg,« udbrød Strit pludselig og pegede paa et tilfældigt Billede, idet han samtidig bad til, at den paagældende, som Fotografiet forestillede, ikke maatte være i Nærheden. »Det er en Barndomskammerat af mig. Det Billede vilde jeg egentlig gerne have. Kan det mon ikke lade sig gøre?»

Een af de andre fandt paa at sige, at det kunde vanskeligt lade sig gøre, da Albumet tilhørte Lejrstaben. — Det var netop, hvad Strit havde ventet. »Jamen, saa tager jeg det med og spørger Lejrchefen,« affærdigede han den Indvending og tog Albumet under Armen.

Det var de andre ikke saa glade for; det vilde være meget uheldigt, om deres kostelige Klenodie kom uden for deres eget Terræn; hvor let kunde det ikke forsvinde, hvis det skete? Pludselig vaagnede de op til Daad og besvor Generalens Adjutant om at overlade dem Albumet. De bestormede ham med Tusinder af Argumenter paa forbløffende faa Sekunder, prøvede ved det ene behændige lille Trick efter det andet at lokke det dyrebare Album fra ham, men Strit var komplet uforstaaende og ufølsom og afvæbnede dem bestandig med et »Jamen hvorfor dog det?« — Saa tav de, Sandheden turde de aabenbart ikke røbe. Og med en angst og nervøs Skare i Hælene skred Strit afsted efter sin »General« med sin kostbare Erhvervelse under Armen.

Følget voksede, efterhaanden som de kom frem, og alles Øjne var som ved Hypnose rettet mod det lille grønne Album, som »Generalens« Adjutant bar under Armen. — Ved Grænsen til det fjendtlige Territorium stod deres Forbundsfæller og ventede. Den Op-hidselse, der herskede blandt Fjenderne, var for intet at regne mod den som opstod, da Forbundsfællerne fik Øje paa det grønne Album. Der begyndte en Kamp i det stille mellem de to Partier om de nærmeste Pladser efter de fornemme Gæster, Skubben og Masen og smaa hviskende, vrede Bemærkninger. En Gang imellem naaede en vims lille Spejder, saa fra det ene, saa fra det andet Parti, frem paa Siden af Strit og spurgte: »Maa jeg ikke se det Album?« eller: »Skal jeg ikke bære det for Dem?« Strit afviste ubarmhertigt dem alle.

Men pludselig tabte han ved en ubehjælpsom Manøvre Albumet paa Jorden. — I næste Nu laa henvend hundrede Dreng og Førere i et forrygende Slagsmaal bag ham. Strit bragte sig

hurtigt i Sikkerhed; han var klar over, at det vilde være haabløst at forsøge at redde Albumet nu, da Gemytterne var kommet i Kog. Paa passende Afstand stod han og Skipper en Stund og betragtede det frem og tilbage bøl-gende Braavallaslag, idet de prøvede paa at se forundrede og forargede ud. Mest kneb det at bevare Masken, da de saa en snarraadig lille Spejder paa tretten, een af deres egne, pile afsted ind paa deres eget Territorium med det dyrebare Album, uden at nogen af de kæmpende Parter opdagede det.

Saa slentrede de hen til Lejrstaben for at forberede et hæderligt Tilbage-tog. »Generalen« takkede hjerteligt — men kort! — Lejrchefen for Besøget. Han maatte skynde sig videre og sagde Nej til en Indbydelse til en lille lækker Lunch. Men han forsikrede paa sin »skotske Dialekt«, som kun Adjutan-danten forstod at tolke, at det havde været »a splendid day«. Blot fandt han, de unge Mennesker var en Kende mere koleriske af Gemyt, end han havde ventet det af Nordboere! Dette sidste blev sagt med et Sideblik til den endnu kæmpende Skare paa Samlingspladsen.

Lejrchefen beklagede Generalens Travlhed, men bad ham i det mindste sige et Par Ord til Drengene inden Af-rejsen. »Generalen« kunde ikke godt undslaa sig. — »Nu kniber det«, sagde han mistrøstigt til Strit, medens Lejrens Deltagere blev kaldt sammen. Men Strit havde Sagerne i Orden. Han havde i en af sine Uniformslommer fundet et Udsklip af en engelsk Avis angaaende Bekæmpelse af Rotter. Det skulde Skipper blot bruge som Manus-kript, saa skulde Strit nok »oversætte«.

Drengene stod opstillede i Rækker og Geled. Nogle af dem saa ret med-tagne ud efter det store Slagsmaal. Man sang Spejdersangen. Kækt og friskt gjaldede de Tusinder af Drengestemmer til Ære for den fornemme Gæst. Saa steg »Generalen« og hans Adjutant op i Bilen for at bruge den som Talerstol. Efter at have klemt Mo-noklen fast i Øjenkrogen, hævede »Ge-neralen« Armen for at mane til Tavs-hed. Med Avisudklippet i Haanden be-gyndte han at tale til de lyttende Skar-er: »In Manchester Guardian —

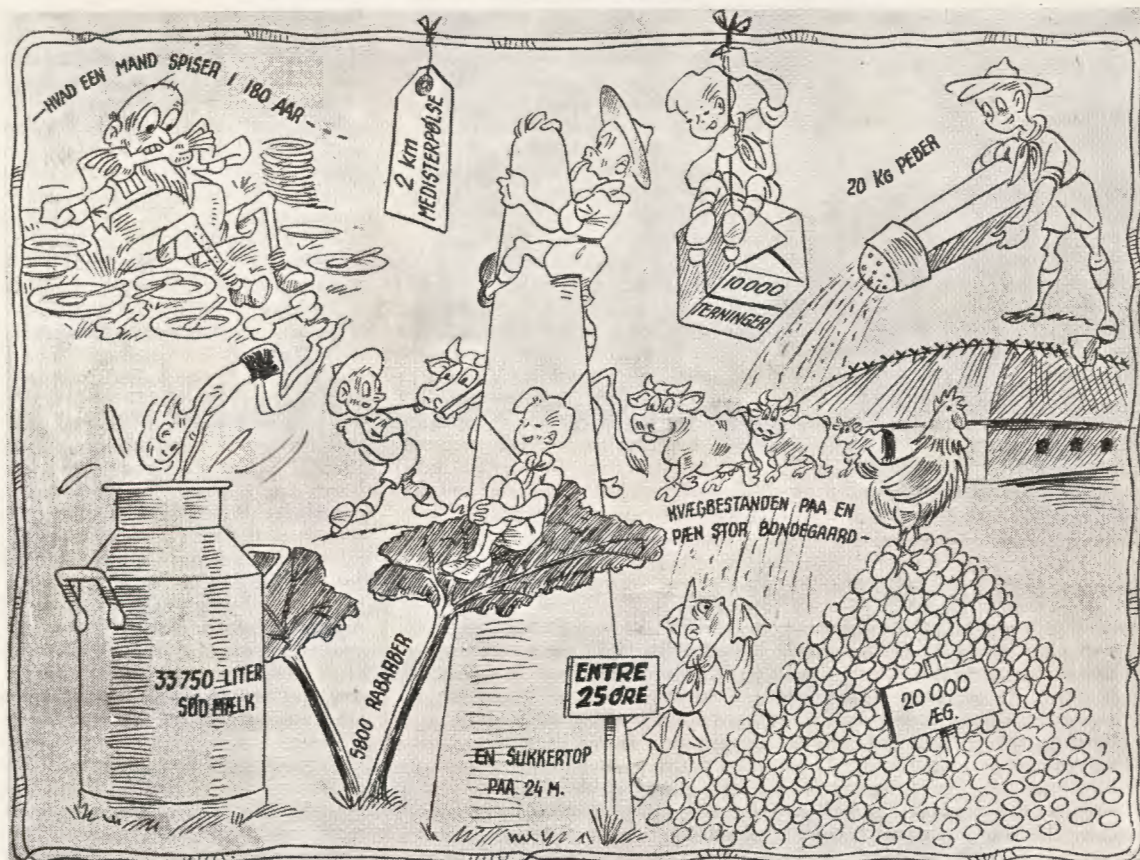
Netop da gled en stor graa Daimler ind gennem Lejrens Hovedindgang. Ved Rattet sad en Officer med et lille engelsk Overskæg. Mageligt tilbage-lænet paa Bagsædet sad the Right Ho-norable Lord Banham, General i The Royal British Artillery — samt hans Adjutant, Petersen.

Det Syn fik Skipper til at tabe Mo-noklen. »Kør,« raabte han paa uforfalsket Københavnsk til Strit, »kør, alt hvad Remmer og Tøj kan holde.«

Strit traadte Speederen i Bund, og med 50 Kilometers Fart jog Bilen ud gennem Korpslejrens Hovedindgang.

Madproblemer i stor Maalestok

eller: Hvad 1 Mand spiser i 180 Aar.

Korpslejrens

Spiseseddel er udkommet, og den er mere spændende at anmelde end mange meget spændende Bøger. Gang paa Gang løber Tænderne i Vand ved Tanken om de herlige Retter, man skal indtage i Lejren. Det bliver nemlig ikke en helt almindelig Spiseplan for en Sommerlejr, men den bliver spækket med mange Lækkerier og Sager, som vi slet ikke er vant til i Lejr. Det er et kolossalt Ansvar, der hviler paa Intendantens Skuldre. Tænk paa, hvad Intendanten i en Troplejr almindeligvis er ude for af Kritik og gang saa Resultatet med 400, og det giver, hvad Bratved kan komme ud for. Den Mand kan ikke faa en rolig Nat, før Lejren er overstaet.

43½ Grise

skal der bruges om Søndagen, hvor vi skal have Flæskesteg. Det kunde egentlig have været morsomt, om hver Division i Korpset i Forvejen havde opdrættet een Gris hver, saa havde Tallet lige passet — undtagen for den halve —; til Hakkebøf, som vi ogsaa skal have en Dag (hvad er en Lejr uden Hakkebøf),

skal bruges 12 hele Okser (Køer), alt-saa Kvægbestanden paa en pæn, stor dansk Bondegård. Men det bliver meget værre endnu!

2 km Medisterpølse

— det er godt det ikke skal steges paa een Pande — skal der til den Dag, Medister star paa Menukortet. 2 km er saa langt, som Korpslejrens Deltagere vil fylde henad Landevejen den Dag, hvor de i 4-Mands Front marcherer til Danmarksdag paa Dybbøl. Eller for at bruge et andet Regnestykke: Medisterpølsen kunde bruges som Indhegning omkring hele Korpslejren, indtil den skulde paa Panden. Men hvad skulde vi saa gøre, naar den var væk?

En Sukkertop paa 24 m

kunde vi bygge midt paa Lejrpladsen af alt det Sukker, som skal spises i Lejren. Den vilde faa en Diameter paa 1 m forneden, og saa kunde man bruge den som Udsigtstaarn. Hvad mener I om: Adgang til Toppen, 25 Øre, med Ret til at spise et Stykke naar man naar derop. Af Sennepsglassene kunde vi lave en Flagstang paa 200 m = 2

Gange Raadhustaaet i København. Men det kan godt være, at den vilde falde om i Blæsevej.

Idrætsparken som Ostemad.

Hvis man skar al Osten, Spegepølsen og Rullepølsen i Skiver og smurte Marmeladen og Leverpostej ud, vilde man faa et Stykke Mad paa Størrelse med Københavns Idrætsparkes Fodboldbane. En ganske pæn Rundtenom — ikke!

Andre gigantiske Tal.

Man kunde blive ved i lang Tid at anstille den Slags Regnestykker, men for at faa en Ende paa det skal til sidst nævnes nogle tørre Tal, som alligevel siger et og andet om Madforsyningen til en By paa 8—10,000 Mennesker. Vi nævner i Flæng: 40,000 Tvebakker, 25,000 Liter Kærnemælk, 20,000 Æg, 3000 kg Havregryn, 10,000 Bouillonterninger, 1100 kg Løg, 3800 kg Rabarber, 2000 kg Marmelade, 500 Liter Eddike, 2500 kg Smør, 20 kg Peber, 1520 kg Mel o. s. v., o. s. v. Intendanten er en Mand man bør have Respekt for — og Medlidenhed med. *taka.*

Den store Øvelse.

I alle de tidligere Korpsejre har Øvelsen været en af de store Oplevelser, og saadan skulde det ogsaa gerne blive i Sønderborglejren. Der vil Tusinder af Spejdere mødes i ædel Kappelstrid paa Sønderjyllands gamle, historiske Jord.

I har alle prøvet jeres Spejderkunnan i Patuljekonkurrencer i Trop og Division, men paa Korpsejren vil alle Danmarks grønne Spejdere mødes i en stor Fejde for at kæmpe for Divisionens Ære. Men et gammelt Ord siger, at ingen Kæde er stærkere end det svageste Led, og derfor maa enhver Spejder paa alle tænkelige Omraader dygtiggøre sig for at kunne hente Sejren hjem. Og du ønsker vel, at din Division maa vinde Sejrstrofæet og Hædersnavnet, som dog endnu ikke bliver røbet.

Øvelsen vil nødvendigvis alene i Kraft af de mange Deltagere blive af Kæmpeformat, og den vil kræve, at alle fra Divisionchef til den yngste Spejder yder sit bedste.

Selvfølgelig vil Øvelsen rumme alt inden for Spejderteknikken, men endvidere vil du komme ud for mange overraskende Opgaver, og mange mystiske Ting vil hændes, hvor du maa være vaagen og handle hurtigt.

For at du kan faa et lille Begreb om, hvor omfattende Øvelsen bliver, kan jeg fortælle dig, at hvis vi tænker os, at en Spejder alene skulde gennemføre den, vilde han blive nødt til at trave 320,000 km, hvilket vil sige, at han, uden Hvile og med en Marchhastighed paa 5 km i Timen, vilde bruge godt 7 Aar til Turen, og saa er der endda ikke beregnet Tid til at løse Opgaverne. Naa, dette er selvfølgelig kun en Kuriositet, men det gælder for dig om at huske, at hvert Øjeblik er kostbart.

Men selvfølgelig vil I komme til at arbejde i større Enheder, og her bliver det din Førers Opgave at vise, hvad han formaar.

Een Ting maa du selv sørge for: at møde med den rette Spejderkampaand og med det gode Spejderhumør. Og følg saa med i de Budskaber om Øvelsen, som kommer i VÆBNEREN.

GULDHORNET

I Martsnummeret udskrev vi en Konkurrence om et Navn til Korpsejrens Dagblad. Der har været stor Interesse for Spørgsmaalet, og flere Forslagsstillere har haft det samme Navn: GULDHORNET, som nu Korpsejrundervalget har vedtaget. Vi takker for den store Interesse, der har været vist Sagen. Der burde have været uddelt flere Præmier, da der var fem, der havde det samme Forslag, men vi har trukket Lod mellem de Spejdere, der har foreslaaet Navnet GULDHORNET, og Resultatet blev følgende:

1. Peder Ladefoged, Hatting.
 2. Erik Jürgensen, Kroghsgade 5, København Ø.
 3. Tyge Nielsen, Jonstrup Seminarium, Ballerup.
- Premierne er tilsendt Vinderne.

Vil du være Journalist?

Korpsejrens eget Dagblad, GULDHORNET, der skal redigeres af tidligere Korpsekskretær Erik Schwarz, søger Medarbejdere. Hvis du kender lidt til det store Arbejde, der er med at redigere et Gruppeblad, vil du kunne forstaa, at det er betydeligt vanskeligere at redigere et Dagblad. Der maa være en stor og dygtig Medarbejderstab, der hele Tiden kan holde ikke alene Korpsejrens 10,000 Deltagere underrettet om, hvad der sker, men ogsaa de mange Tusinde Abonnenter ude i Landet.

GULDHORNET søger derfor 3 Journalister til Lejren. Var det ikke en Opgave for dig? For at give alle interesserede en Chance maa du inden 28. Maj sende en Ansøgning ind til Redaktionen. Væbnerkorrespondenter, dygtige Redaktører af Gruppeblade eller Medarbejdere ved disse vil blive foretrukket. For at kunne foretage en retfærdig Bedømmelse er det bedst, at du vedlægger evt. en Artikel fra det Gruppeblad, du skriver til, eller bare sender os et Referat fra et Trop- eller Divisionsforetagende, du har været med til.

Har du Evner som Digter — f. Eks. vil vi meget gerne have en »Erbødigt« — saa meld dig blot!

Det skal blive spændende at se, hvem der faar Chansen, men under alle Omstændigheder maa vi være enige om, at GULDHORNET skal være baade dit og mit Blad, og vi alle maa betragte os som Medarbejdere ved Bladet. Red.

Abonnement.

Bladet, »Guldhornet«, vil paa Lejren blive solgt i Løssalg, men man kan ogsaa abonnere paa det, og det er selvfølgelig det billigste. Du kan i Forvejen bestille Abonnement gennem din Fører. Endelig kan dine Forældre ogsaa abonnere paa Bladet og faa det tilsendt gennem Postvæsenet. Se Bestemmelserne paa Anmeldelsesblanketterne.

Første Budskab om Øvelsen.

Forleden Dag, da Musvaagepatruljen havde Patuljemøde, kom der pludselig en mærkelig Mand, som vilde sælge en mærkeligt Apparat, der havde den Egenskab, at man med det kunde se ind i Fremtiden. Han spurgte dem om, hvad de helst vilde se, og straks svarede alle Musvaager i Kor: »Lidt om den store Korpsejrovelse«. Manden trykkede nu paa forskellige Knapper og Tangenter, og pludselig var det midt i Juli et eller andet Sted paa Als. Musvaagerne stod overfor deres høje Divisionchef, som sendte dem af Sted til mystiske Opgaver. Men de var bare ikke Musvaager mere. De var pludselig blevet til Eventyrere, som skulde ud og vinde Lykken i den store Verden. De sneg sig af Sted gennem Skov, Mose og Eng for at finde et eller andet; men hvad det var, vidste de ikke rigtigt. Pludselig kom de til et Sted, hvor nogle mærkelige uniformerede stod som Skildvagter. De stod saa tæt, at det næsten var umuligt at komme forbi dem uden at blive set, og det skulde man. Musvaagerne Patuljefører Bent bar paa et eller andet, som han skulde over paa den anden Side med. Han lagde sig ned paa Maven og begyndte langsomt at kravle frem. Stadig maatte han passe paa, at det han holdt i Haanden ikke blev ødelagt eller spildt. Nu kikkede en Skildvagt til den anden Side, og Bendt sneg sig lidt længere frem, langsomt, langsomt, Stykke for Stykke. Man kunde se paa hans Ansigtstræk, at det mindst maatte gælde Divisionens Ære — og nu! nu! var han sluppet igennem. De øvrige Patuljemedlemmer ventede spændt paa, at Bendt atter skulde komme tilbage. Pludselig lød Patuljens Kaldesignal, og langsomt kom Bendt snigende tilbage. Pludselig knækkede en Gren under hans Fod med et Brag. En Skildvagt kom hen imod Stedet, og nu — — — pludselig steg der en mægtig Røgsøjle op. Himlen farvedes luerød, var det Brand? Musvaagerne glemte alt andet og løb mod Stedet. Men pludselig lød der dumpe Drøn af Eksplosioner alle Vegne fra, mens Ild og Gnister steg til Vejrs. Patuljen vendte om og løb til Divisionshovedkvarteret. Her sendte Divisionchefen straks nogle Styrker ud i Natten for at hjælpe. Musvaagerne nærmede sig en af Brandene, men pludselig lød der en Eksplosion lige ved Siden af dem. Den var saa kraftig, at Fremtidsapparatet splittedes ad, og alt blev borte. Hvad nu, gode Raad var dyre, men vi haaber, at Apparatet er lavet i Stand til næste Gang, »Væbneren« udkommer.

Ulvenes egen Side

21. Aargang ★ Nummer 5

Livingstone og Studenterne.

Da David Livingstone vendte tilbage til England efter at være blevet berømt for sit Arbejde i Afrika, blev han anmodet om at tale til Studenterne paa Universitetet i Glasgow. Studenterne besluttede at have Løjer med denne »Missionær-Fyr«, hvorfor de tog Ærtebøsser og Skralder med til Mødet, bestemt paa at hilse ham med den værste Støj, de kunde lave. Men et Øjenvidne fortæller, at i det Øjeblik, Livingstone gik op paa Talerstolen, udtæret og mager efter 27 Anfald af Feber, og med Armen i Bind efter et Møde med en Løve, blev der ganske stille blandt Studenterne. Livingstone fortalte dem først, at Hemmeligheden ved alt, hvad han havde gjort i Afrika, skyldtes et Løfte, han havde givet En, hvis Ord man altid kunde stole paa. »Se, jeg er med eder alle Dage, indtil Verdens Ende.«

Studenterne glemte deres Ærtebøsser og deres Drengestreger, da de saa en Mand, som vidste, hvad det var at vandre igennem Livet med den guldommelige Ven.

Kære Ulve!

Paa Ulvenes egen Side vil I denne Gang finde to Referater fra nogle Flokke, som har prøvet en vældig god Idé. De har nemlig været paa Besøg hos en Flok i en anden By og haft

RAADSKLIPPEN

det baade fornøjeligt og spændende. Besøget har strakt sig over to Dage, og Gæsterne har overnattet i deres Ulvekammeraters Hjem.

I ved naturligvis alle, at vi er mange grønne Ulveunger ud over hele Danmarks Land, og at der findes en grøn Ulveflok i næsten hver By. Spejderne faar Chansen til at komme sammen med alle Landets andre Spejdere i den store Korpslejr ved Sønderborg. Der kan vi Ulveunger ikke være med, men var det saa ikke en Idé at blive Venner med en Flok i en anden By og besøge hinanden. Og senere bør I naturligvis fortsætte Bekendtskabet ved at skrive til hinanden. Snak med Akela om det ved næste Flokmøde, og gør saa noget ved Sagen med det samme, saa kan I endnu naa at faa arrangeret et Besøg inden Sommerferien.

*Der Ulvehulen
Den gamle Ulv.*

Lørdag Eftermiddag drog vi af Sted med Toget, og da vi ankom derop, blev vi modtaget af hele Hillerød-Flokken paa Banegaarden. Vi hilste paa hinanden, og saa kom vi med vor Vært hjem at spise. Om Aftenen samledes vi paa KFUM og havde en vældig sjov Kammeratskabsaften. Søndag Morgen mødtes vi igen og drog med »Grisen« — det er et Tog — til Danmarks største Skov, Gribskov, hvor vi havde en lille, men spændende Øvelse. Da vi kom tilbage til Byen, spiste vi til Middag hos vore Værter, og saa var vi sammen paa et Besøg paa Frederiksborg Slot. Det er et meget fint Slot, og særlig de store Skibsmodeller i Riddersalen interesserede os meget. Nu var Klokken blevet saa mange, at vi skulde hjem, og vore Værter fulgte os til Stationen. Vi sagde Tak for den dejlige Dag, og nu glæder vi os rigtig, til Hillerød-Ulvene kommer ind og besøger os den 12. Maj, saa de kan være med i København Distrikts store Ulvedag. *Sabi.*

VORES BANDEKASSE

I vores Flok har hver Bande sin Bandekasse; vi har den fremme ved hver Flokmøde, og naar vi er paa Sommerlejr, har vi den ogsaa med. I kan se paa Billedet, hvordan Gul Bandeser ud.

Flokkens Ulve har selv skaffet Kasserne og forsynet dem med Laag, Hængsler og Laas. Hele Kassen er malet grøn, og paa Laaget er der malet en stor Trekant i Bandens Farve. Naar vi ikke bruger dem, staar de nede under Bænken i vort Floklokale.

I Bandekassen har vi mange Ting. Paa Billedet har Hathi og Lillebror

DET FRIE FOLK

Solbjerg Sogns Ulveflok paa Frederiksborg var i Begyndelsen af April Maaned paa en dejlig Tur til Hillerød. Ulveungerne i Hillerød havde inviteret os op til dem paa Weekend, og vi havde først lært hinanden at kende ved at udveksle Breve og Billeder, som vi læste op og saa paa ved Flokmøderne inden Turen.

tømt en Kasse, saa I kan se lidt af Sagerne. Vi har først nogle Cigarkasser. De er ogsaa malede og har Bandedrekanter paa Laaget. I Cigarkasserne findes Papir, Blyanter, Farveblyanter, Sakse, Viskelæder, Fiskelim og andre Ting, som vi bruger, naar vi arbejder ved Flokmøderne. Der er ogsaa nogle Tennisbolde, Sjippetove og Knobreb. I Bunden ligger der nogle Tavler, og hver Bande har et Billede af Baden-Powell og Jens Grane.

Paa Laagets Inderside sidder der en Liste over alle de Ting, der findes i Kassen. Bandedføreren har Nøgle til Kassen og holder Orden i den, saa vi altid har, hvad vi skal bruge.

Phao.

MAANEDENS LEG

Der er ikke saa længe til, vi skal paa Sommerlejr, og her er en lille Leg, som kan minde os om, at vi skal passe paa hinanden, naar vi gaar i Vandet.

Svøm i Land.

Flokken deles i to Dele, som hver tager hinanden i Hænderne og danner Kredse, den ene uden om den anden. Vi leger nu, at vi gaar i Vandet paa Sommerlejren, og det er i Forvejen aftalt, at Ulvene skal passe paa hinanden to og to. De to Kredse gaar rundt i hver sin Retning, men pludselig raaber Akela: »Svøm i Land«. Ulvene søger hurtigst muligt at finde deres Kammerat, tager ham i Haanden, og sammen løber de til den Streg paa Gulvet (eller Græsplænen, hvis I er udendørs), der forestiller Strandbredden. Det Par, der kommer sidst i Land, er druknet og gaar ud, og Legen fortsætter, til det vindende Par er alene.

ULVEUNGERNE I VESTERBRO FLOK

har haft vældig travlt. Du kan se paa Billedet, hvor de arbejder. De havde opdaget, at der ogsaa var Bolignød blandt Stærefamilierne, og saa satte de sig for at lave nogle Stærekasser. Paa Bagvæggen kan du lige skimte deres Arbejdstegning, for de udførte Arbejdet baade nøjagtigt og fint. Da Kasserne var færdige, blev de sat op, og nu var der nogle glade Stære, der tog dem i Besiddelse og fløjtede deres Tak. Ulveungerne var ogsaa glade, de havde hjulpet Stæren og samtidig erhvervet sig Sløjdarbejdermærket.

WEEKEND I HELSINGØR

En Del Ulve fra Sct. Andrew og Gnisternes Flok, hovedsagelig Bandedførere og -assistenter, var heldige at blive inviteret paa Week-end til Helsingør af Flokken deroppe.

Vi ankom dertil Lørdag Aften, hvor vi havde et hyggeligt Møde. Vi var ca. 40 Ulve. Efter Mødet skulde de københavnske Ulve indkvarteres hos Ulvene deroppe. De fik paa denne Maade sluttet et godt Kammeratskab.

Søndag Formiddag tog vi ud i Marienlyst Slotspark, hvor vi fandt et godt Terræn egnet til en god Øvelse. Den blev meget spændende, men det blev os, der vandt.

Om Eftermiddagen fik vi Lejlighed til at besøge Kronborg, det var for mange af Ulvene en stor Oplevelse, thi det var ikke dem alle, som havde set det før. Vi saa Kasematterne, Holger Danske og Nordens største Riddersal.

Derefter vendte vi hjem efter en god Week-end.

En GNIST.

DET BEDSTE REFERAT

Sidste Maaned udskrev jeg en lille Konkurrence om det bedste Referat fra den store Øvelse i København.

Alle Landets Ulveflokkene er spændt paa at høre, hvad Københavnerne oplevede. Send dit Referat til »Den gamle Ulve«, Spejderbladet Væbnerens Redaktion, St. Kongensgade 77, København K., inden den 25. Maj. Jeg udsætter en fin Dregebog som Præmie. Kan du tegne, kan jeg maaske ogsaa bringe et Billede her paa Ulvesiden.

Der er ingen Tvivl om, at der paa denne Øvelse vil ske saa mange spændende Ting, saa du sagtens kan skrive et Stykke om det; for jeg ved, at Øvelseslederne har lagt deres kloge Hoveder i Blød for at finde paa noget rigtigt godt. Du skal huske, at hvis du laver en Tegning, som du gerne vil have i Ulveavisen, skal den være trukket op med Tusch, for ellers kan der ikke saa godt laves Cliché af den. — Og saa maser du paa!

HER ER ET PAR ULVE,

Kaa og Mowgli, som var med paa Københavns Distrikts store Ulveøvelse den 12. Maj, men som ikke glemte, at den 2. Søndag i Maj ogsaa er MORS DAG. Inden de tog hjem, plukkede de en stor Buket af de sidste Anemoner for at glæde deres Mor. Du huskede naturligvis ogsaa Mors Dag og gav din Mor en lille Gave, men for en Ulveunge burde hver eneste Dag Aaret rundt være en Mors Dag. Tænk paa, hvad din Mor har gjort for dig, og gør saa dit bedste for hver Dag at glæde hende og hjælpe hende.

SKREVET AF SPEJDERE OG FOR SPEJDERE

Til Gruppebladsredaktørerne.

Vi er forfærdeligt glade her paa Redaktionen over Maaned efter Maaned at modtage Gruppebladene rundt om fra hele Landet. De giver os meget godt Stof til baade Spejderavisen og Raadsklippen og Varden og »Korpset rundt« i Førermødelejer. Men da hvert af disse Afsnit i vore Blade har sin særskilte Redaktør, har vi et skrækkeligt Besvær med at faa det ene Eksempplar af Gruppebladene, som vi modtager, rundt til alle disse Specialredaktører, inden Bladet gaar i Trykken. Vi vil derfor være meget taknemmelige, hvis I kunde afse to Eksempplarer til Korpskontoret i Stedet for som nu eet. Det vilde spare os for mange Bryderier. Vær rare at tage dette Forslag under velvillig Overvejelse.

Red.

Om vi henstiller

endnu en Gang til Gruppeløjerne, at der udvælges en journalistisk begavet Spejder fra hver Gruppe som Korrespondent til »Spejderavisen«. Vi faar alt for faa Referater tilsendt til, at man virkelig ved at læse »Spejderavisen« kan faa et Indtryk af, hvad der foregaar rundt om i alle Landets initiativrige Spejdertruppe.

Red.

Nu grønnes det igen i Ringsted.

Det nye Aar gav fornyede Kræfter. Vi er i fuld Sving her i Sct. Bendts Gruppe. Fem Patruljer er vi, og vi liker for Øjeblikket i en haard Dyst, kaldet »Sct. Georgs Løbet«, en aarligt tilbagevendende Begivenhed, arrangeret af Sct. Georgs Gildet i Ringsted. Vi deltager med fem Patruljer, men da vore »gule« Kammerater stiller op med ti Patruljer, maa vi arbejde for Højtryk. — Og saa sparer vi allesammen til Korpslejren, for der skal vi nemlig med alle Mand.

Gamle Ørn.

Spejderfest i Assens.

For stuvende fuldt Hus afholdt de grønne Spejdere i Assens Søndag den 21. April deres Spejder- og Vennefest i Missionshuset. Og lad det være sagt straks, at det var en rigtig Spejderaften, hvor Alvor og Gammen, Tale og Sang vekslede, og hvor den rigtige Stemning herskede lige fra Begyndelsen saavel hos Publikum som hos Spejderne. Efter Velkomst og Præsentation

af Trop og Flok holdt Overbibliotekar Holck Festtalen. Derefter fulgte Lejrbaal med Optræden, Sketch og Sang, og hele Salen sang med paa Omkvæd og Kanon. — Ved Kaffebordene var der amerikansk Lotteri og Auktion, og saa fulgte Overrækkelsen af den hvide Lilje, KFUM-Spejdernes fine Hæderstegn, til Skrædermester M. S. Sørensen. — En fornøjelig Telefonsketch var sidste Punkt paa Programmet, inden Skrædermester Sørensen sluttede med Andagt.

Blaa Lyn.

* Araberhøvdningen Sud-heeb.

og Aaraberfyrsten Ibn-Nesral udkæmpede en vældig Dyst med henholdsvis 7 og 10 tilsluttede Stammer i Oaserne omkring Rudersdalskovene Søndag den 28. April. — Det var det dramatiske Grundlag for den store Fejde mellem Nørrebro og Hjortholm Division, som de to Divisioners Spejdere længe havde glædet sig til. — I første Afdeling af Kampen skulde de forskellige Stammer (Troppe) finde hinandens Oaser og der løse Opgaver som Aflæsning af en Kodemelding paa en funden Tryllestav, finde forsvundne Guldringe, springe et kombineret Højde- og Længdespring over et udspændt Tæppe, opstille et Skakspil Brikker rigtigt efter eet Minuts Betragtning, tænde Baal ved Hjælp af tørret Hestegødning o. s. v. — Samtidig maatte man passe paa de fjendtligsindede Stammer, idet der kun holdtes Fred ved selve Oaserne — efter ægte arabisk Skik.

I anden Afdeling af Fejden skulde Stammerne komme i Optog med en Mand ridende paa en »Kamel«, og saa var der Ringridning paa Kamelerne op ad en stejl, leret Skraaning med Ringene anbragt i Træer og Buske, en virkelig raffineret svær Opgave, som ophidsede Gemytterne og gav dem Blod paa Tanden til sidste Afdeling, en Kamp om Guldtransporter, hvor der blev udkæmpet to drabelige Kampe med næsten 200 Mand paa hver Side.

Da Arrangørerne, Borgerdyd-Gruppens Førere, fik Resultatet gjort op, viste det sig, at Sud-heeb's Stammer (Hjortholm Div.) havde vundet med 2745 Points mod Ibn-Nesral's (Nørrebro) 2526.

—toie.

Korpslejren

optager megen Plads i vore Gruppeblade i denne Tid — selvfølgelig, det manglede bare — for »sæ'fø'li' skal

man i Korpslejr, ellers er man ikke rigtig Spejder«, som Gruppebladet FAKLEN rigtigt fastslaar, saa meget mere som der nu er opvokset en hel Spejdergeneration, der aldrig har været i Korpslejr. Det er sikkert ikke ualmindeligt rundt om i vore Grupper, at »jeg er vist den eneste i vor Gruppe, der har været i Korpslejr«, som en Fører skriver i Gruppebladet SCOUT. Men efter 17. Juli i Aar vil der være vendt fuldstændig rundt paa det Forhold. Overalt forbereder man sig kraftigt. »I Troppe er vi i fuld Gang med at forberede os til Korpslejren. Du véd nok, at vi alle skal have mindst 2. Kl. Prøven inden Lejren. Vi er ogsaa i Gang med Træningen til Korpslejrmeesterskaberne — hvem véd, om ikke det skulde lykkes os at erobre et af dem«, skriver BORGPOSTEN. Fantastiske Rygter om Lejrens Dimensioner er i Omløb, og Korpssekretærene synes at være de værste Rygtesmede, ifølge Gruppebladet FIDIBUS: »Ifølge Birkler's Oplysninger ved Afdelingsmødet kan der forventes 100.000 Spejdere til Korpslejren.« Selveste Grane er blevet mobiliseret til Korpslejrpropagandaen med en Artikel til LOGPOSTEN, men kommer i en Omtale af den første Korpslejr ved Bramsnæsvej i Karambolage med Redaktøren: »Det mest bemærkelsesværdige var, at de voksne Førere intet havde at bestille. Patruljeløjerne gjorde hele Arbejdet, de var meget dygtige dengang (Undskyld, det er de dog endnu. Det er blot Patruljerne, der ikke kan følge med (Red)) og allesammen 1. Kl. Spejdere naturligvis.« Ogsaa Korpslejrudvalget arbejder, og arbejder haardt, meddeler STRIX BUBO. »I den mørke Aftenstund kan man se Gnisternes slaa helt ud i St. Kongensgade oppe fra Korpskontoret paa 3. Sal. Der er Højspænding. — Zeff har opstillet en Masse Ligninger paa et stort Stykke Papir; der er mægtige Multiplikationer og Divisioner (af enhver Slægs). Hvad laver en Mand om Dagen? Hvad en lille Mand, og hvad en stor Mand? Hvormeget, naar vi har faaet Jordbær, og hvormeget, naar vi har faaet Hakkebøf? Det bliver for en Gennemsnitmand paa en Gennemsnitdag, naar det første er lagt dobbelt, mellem 9 og 10, nøjagtigt 9.68. Det vil i 9 Dage sige ialt 1393.92 for 800 Mand, eller hvis det skulde blive daarligt Vejr, 1400 Ruller for at være paa den sikre Side. — Foran Zeff staar der et underligt Stativ, nærmest et Blomsterstativ; det er et Udkast til et Lejrarbejde. Hvad det skal anvendes til, er der end-

nu ingen, der har fundet ud af. Man vil muligvis afbilde det i »Væbneren«, for at kloge Hoveder kan indsende Forslag til dets Anvendelse.»

Man forstaar godt, at Gruppebladet FALK uden videre kan konstatere, at »det er allerede fastslaaet, at Korpslejrner bliver en Sukces.«

Kort fortalt.

Dybendal Gruppe (Ansgar Div.) har haft Week-end paa Henriksholm sammen med 25 lithauiske Spejdere. Om Aftenen underholdt de to Nationer hinanden ved at læse hinandens Sange. Lithauerne lærte at synge »Vi sejled' op ad Aaene«, som vakte vild Jubel.

I Gruppebladet LASER er der offentliggjort en Gallupundersøgelse blandt Spejderne i Husum Gruppen (Nørrebro Div.). Paa Spørgsmaalet: »Skal du med i Korpslejr?« svarede 45 pCt. ja, 38 pCt. »ved det ikke« og 17 pCt. nej.

4. Frederiksberg Gruppe har ifølge ESPRIT erhvervet sig en knippelfin Trophytte ved Skov og Strand, hvorved et 18 Aar gammelt Ønske er blevet opfyldt. Man forstaar saa godt, at Tropstabens Medlemmer faldt hinanden om Halsen, da de fik det at vide.

Der er blevet dannet en ny Forening, kaldet »Sammenslutningen af gamle Østerbrospejdere«, som er begyndt at udgive sit eget Blad af samme Navn. I Bladet opfordres gamle Korpslejrdele tagere fra Hjortekær, Fæno, Trellelæs, Skamlingsbanken og Bramsnæsvig til at melde sig til Tjeneste hos Sønderborglejrens Stabshjælperleder.

Apropos ADD-Fester —

I Gruppebladet FALKs Maanedssrevy staar der følgende om Aarets ADD Fest, som man maaske kan nikke kendende til andre Steder:

Hvad er der sket siden sidst?
ADD — det er bare saa trist,
at hvad angaar Fest og de Bidrag man yder:

Altid Det Daarligste ADD betyder —
og det er ikke Meningen med ADD,
saa næste Gang maa derfor vi se,
— det bliver altsaa i 47 —
om vi kan gøre Festen — og Gaven — større.

* »SPJÆLDET«S HISTORIE

Den Hvelving, vi nu har faaet indrettet til Troplokale, blev bygget omkring 1180 som Kælder i Stadsen Arresthus. Senere (efter 1254) da København fik sin første Stadsret, blev det gamle Arresthus revet ned, og et nyt Raadhus blev bygget; men »Spjældet« blev bevaret og indføjet i den nye Bygning. Det blev da brugt til Gældsfængsel. Som Raadhus blev Bygningen brugt til 1479, da Chr. I's Universitet blev indviet og installeret i den gamle Bygning.

Det blev dens mindst glørværdige Tid, thi Landet var fattigt og Universitetet slet udstyret, saa det sank hurtigt hen i Dvale. I 1536, da Reformationen blev indført, flyttede Universitetet over i den daværende Bispegård, og Biskoppen, den saa navnkundige Peder Paladius, flyttede ind i den Bygning, hvor siden Sjællands Bisper har boet.

Siden da er der sket store Forandringer med Bygningen. Den er delvis brændt, men atter opbygget 1728, bombarderet 1808, og til sidst var den næsten sunken i Ruiner, men blev saa restaureret i 1896.

Under alt dette har »Spjældet« staaet uberørt og næsten glemt, det var længe lejet ud til Vinkælder, senere blev det Tilflugtsrum, men nu er det atter vaagnet til Live; nu lyder Sang og Latter i den gamle Hvelving; men lad os haabe at vi ogsaa af og til, naar Pejseren er tændt, vil lytte til, hvad den kan fortælle om dens tidligere Indvaanere — de gamle Fanger og de mange Studenter, og lad os haabe, at vi vil værne de gamle Mure, saa andre kan faa Lejlighed til at høre deres Tale.

Gruppebladet RAADSKLIPPEN
(5. kbh. Div. 4. Gruppe).

Spejderloven.

Patruljeløb er en spændende Ting. Man kommer ud for mange overraskende Ting. Det er en god Prøvesten for, hvad en Spejder er værd i Praksis.

Undertiden er den, der lægger Patruljeløbet, meget snedig, saa Patruljerne gaar i Vandet, den ene efter den anden. Jeg har lagt Mærke til, at et Punkt, der tit er Aarsag til en ordentlig »Vandgang«, er Spejderloven. Gamle erfarne Spejdere med Masser af Aarsstier, Prøver og Duelighedstegn, bliver tavse, naar de stilles overfor den Opgave.

Det er en flov Historie! For alle Spejdere, nye og gamle, er det selvfølgelig, at man kan sin Spejderlov perfekt. Maaske du lige skulde repetere den!

Men det er jo ikke nok bare at kunne Spejderloven paa Remse. Spejderloven skal forstaas. Det er en rigtig Opgave for Patruljeføreren over for nye Drengene at forklare dens Mening. Det er en Forudsætning for at kunne leve efter den.
REVEILLEN (1. Vejle Gr.).

OBS.

Statsradiofonien Drengkor arrangerer en Gentagelse af Sangaftenen for de uniformerede Korps
Tirsdag d. 21. Maj Kl. 19,30
i KFUM's Festsal i København. —
Billetter faas ved Henvendelse til
Adjunkt Henning Elbirk, Tlf. RY 4316 x.

Spejdernes Spalte

Førerhat ønskes, Str. 54—58.
Gunnar Granholm, Ulkebøl Landevej, Sønderborg.

Orkester og Uniformer!!!

»Borgherrerne« gisper efter Instrumenter til Hornorkester samt Spejderbluser (15—17 Aar).

Send os Tilbud, og vi skal svare pr. omgaaende. Tropfører Gunnar Iversen, Seminariet, Vordingborg.

S. O. S.

En Spejderhat, Str. 59, ønskes til Købs. Evt. Henv. til Aksel Christensen, Birk pr. Herning.

Førerhat, Størrelse Nr. 57.

søges. Intendant C. Bratved, Kongstedvej 1, Brønshøj.

Spejderudstyr sælges.

1 Bluse til 15—16 aarig.
1 Tørklæde til sydvestjydsk Division.
1 Hat, Str. ca. 54—56.
1 Skuldertaske, brun Khakistof.
1 Rygsæk, alt i fin Stand.

Gunnar Jensen, Baggesens Allé 80, Esbjerg.

Til Salg.

Forskellige løse Numre samt enkelte hele Aargange af »Væbneren« sælges for højeste Bud. B. Edv. Jacobsen, Vognmandsmarken 72³, Kbhvn. Ø., mellem 17 og 18.

En Ulvehue

er fundet Søndag d. 14. April i Skoven mellem Virum og Holte St. Henvendelse til Korpskontoret.

Fotointeresserede.

Med hjem fra Holland havde jeg følgende Projektionslamper: 2 Stk. Philips: 130 V—250 W Type 6070 c N. O. —29342—32107. 1 Stk. Osram: 58 8180 A - 125 V — 100 W. 1 Stk. Philips: 115 V - 100 W. Smalfilm N. O. 29342—14370. Soklen lille 2-polet med Krave med 3 Huller. Interesserede kan henvende sig til Max Jørgensen, Kaktusvej 50¹, S.

Duelighedstegn.

Jeg mangler: Botanikerm., 2 eng. og 2 tyske Tolkemærker samt »Væbneren« fra Febr. 1945. Tilbud med Pris til Georg Geil, Sønderdalen 12, Søborg, København.

Signalhorn.

3 fine Messing-Signalhorn med dobbelt Vinding til Salg for 30 Kr. pr. Stk. Carl Rasmussen, Kordilgade 16, Kallundborg.

Hat.

En Patruljeførerhat, 56-57, ønskes til Købs. Kristian Nielsen, Raabylille Skole pr. Stege.

Maanedens

nye 1. Kls Spejdere

Gentofte Kommunes Gruppe,
BREGNEGAARD GRUPPE:

Ole Larsen-Jensen.
Mogens Winkler.
Arne Thomsen.
Kjeld Rübner.
Ivan Nielsen.
Jørgen Thranegaard.
Herbert Kramp.

HELLERUP GRUPPE:

Aage Brokmose.
Thorstein Iversen.

Kun for RIDDERSPEJDERE

PAASKESTÆVNERNE har været den store, samlede Begivenhed siden sidst. Det har sikkert alle tre Steder været gode Stævner. Specielt for RS var der paa Programmet indlagt en Forhandling, og det var med en vis Tilfredsstillelse, at vi i *Haslev* konstaterede, at ikke mindre end 45 af Stævnets godt 150 Deltagere mødte op til denne Forhandling. Det viser, at der er Interesse for RS, og at Førerne har noget paa Hjertet, som de gerne vil tale med hinanden om. Medlem af RS-Ledelsen Dan Laursen indledede Forhandlingen med et Indlæg, der i sine Tanker laa paa Linie med Gunnar Mølgaards Afslutningsforedrag paa RS-Førerstævnet i Odense. I den paafølgende Forhandling deltog Førerne livligt, og mange forskellige Problemer blev berørt, derunder naturligvis ogsaa Hjemmeværnet. Herunder udtalte Chr. Nielsen fra Lyngby nogen Ængstelse for, at RS-Førerne skulde køre fast, hvis det, som antydtes fra anden Side, skulde være RS-Føreren, der ogsaa stod i Spidsen for Kammeraterne indenfor Hjemmeværnet. Det er vist rigtigt, og vi maa have vor Opmærksomhed henvendt paa dette Problem. Fra mange Sider blev der anket over, at RS-Førerne ikke fik de Meddelelser vedrørende RS, der udsendtes til Gruppen fra Korpskontoret. Det blev bl. a. foreslaaet, at Meddelelserne skulde gaa direkte til RS-Føreren uden den, som det syntes, skæbnesvangre Omvej gennem Gruppeføreren. Det er nu imidlertid uelasiggørligt, og vi maa saa haabe paa, at de skyldige, naar de læser disse Linier griber sig i Barmen og lover, at nu skal det være anderledes i Fremtiden. Førerruddannelsen var ogsaa paa Tale, og der var rørende Enighed om, at det var bedst, om de unge Mænd kom et Aarstid eller to i RS, inden de blev ansvarlige Førere i Flok og Tropp, saaledes at de kunde faa lidt mere aandelig Ballast, end Tilfældet desværre er i Øjeblikket.

* * *

NAAR DU LÆSER DETTE, saa er der kun ca. 1½ Maaned til Korpslejren. I sidste Nummer af »Varden« stod der at læse, at man ventede 8000 Spejdere i Lejren ved Sønderborg. Folk, der er inde i de Sager, ymtede i Paasken noget om, at der maaske kom 10.000 Spejdere fra Ind- og Udland. Har du, Ridderspejder, gjort dig klart, at det svarer til en By som Korsør eller Vordingborg, og at det kun er et Par Tusind Mennesker mindre end der er i Sønderborg i Forvejen. I Korsør er der en lille Snes Bagerforretninger, lige ved 30 Købmandsforretninger, 10 Slagtere, foruden en Masse andre Forretninger, der sælger »Foderstoffer« — Ingeniører var der heller ikke saa faa af i Telefonbogen — og prøv lige at tænke paa, hvor mange Forretninger af den Slags, vi har Brug for i Sønderborglejren, saa bliver du klar over, hvor du skal være i Tiden fra Korpslejrens Aabning til den slut — i Stabshjælperlejren, nemlig!! og du glemmer heller ikke *Pionerlejren*.

* * *

HVIS DU STUDERER Tegningerne af Ridderspejderne i »Paa Ridderfærd«, saa vil du lægge Mærke til, at der alle Vegne er givet RS'eren en Vandringsstav i Haanden. Det er ikke saadan en afbarket Granstamme, som Titus Leeser har udstyret vor kendte Ven med paa »Varden«s Hoved. Nej, det er en »thump-stick«, hvilket er Engelsk, men paa Dansk betyder saadan noget som en Tømmelfingerstok. Staven er en Gren, der ender i en Tveje, og udi denne hviler altsaa en af Ridderspejderens Tømmelfingre under Vandringer. (Ondskabsfulde Sjæle vil spørge: »Hvilken af dem?« Det er naturligvis den paa den Haand, der griber om Vandringsstaven.) Engang kunde man paa Depotet købe en original engelsk »thump-stick«, ovenikøbet af Æbletræ, men det er sikkert sket med den for længe siden. Men heldigvis er der jo ogsaa andre gode Træsorter, som kan bruges. Skal vi ikke se at faa »thump-stick«en frem igen, saa vi kan faa lidt RS-Særpræg foruden det vævede Skjold paa Lommen og RS-Emblemet i Bulehatten?

* * *

ALVIDENHED. Kan du huske, hvad B.-P. skriver i »Paa Ridderfærd« om Alvidenhed? Der staar: Er du overbevist om, at du véd alt om Spejdersport? Læs »Spejderliv« endnu en Gang.

* * *

DETTE NUMMER af »Væbneren« kommer først efter, at vi har været til RS-Stævne i Roskilde, Fredericia eller Viborg. Jeg vil tro, at der har

TITUS
LEESER

VARDEN

14. Aargang ★ Nummer 5

været mange Ridderspejdere med til disse Stævner, thi i Foraaret har der været ualmindelig god Tilslutning til vore Foretagender. Saadan skal det ogsaa være. Skal vort gamle Korps have nogen Glæde af sit Arbejde, maa det ikke slutte med, at Spejderen glider ud i det blaa, naar han staar foran sin Overgang til RS. Vi maa bestræbe os paa at gøre Arbejdet i RS saa frisk og tiltrækkende som muligt, saa vore Kammerater fra Troppen faar Lyst til at komme til os, naar de er blevet for gamle til at staa i Troppen.

★

Det dufter af Muld i den vintervaade Ager,
Vinteren viger, Vaaren er paa Vej.

Med venstre Haand

Sneugle.

Viglig Meddelelse til alle Spejdere!

Efter den sidste Annonce i »Væbneren« har Depotet modtaget saa mange Ordre, at vi med vort nuværende Personale endnu ikke har kunnet naa at ekspedere dem alle. Desuden har vi manglet Hatteremme, Hattesnører og store Størrelser i Spejderhatte, hvorfor vi ikke har kunnet levere disse; vi haaber dog i Slutningen af Maj at faa alle Størrelser Hatte, saa vi til den Tid kan levere de resterende Ordre.

Arbejdsmandsstrejken har gjort, at Spænderne til Spejderbælterne ikke kunde laves færdige, saa vi indtil nu kun har kunnet levere ca. 100 Bælter. Vi beder derfor om at udvise Taalmodighed — Ordrene bliver ekspederet saa hurtigt som muligt.

Vi gør opmærksom paa, at vi i Tiden 15. Maj—15. Juli kun kan ekspedere samlede Ordre fra Gruppeføreren eller Gruppens Depotindkøber — idet vi ikke p. Gr. a. Travlheden før Korpslejren kan naa at ekspedere Ordre til de enkelte Spejdere. Du maa derfor i de næste to Maaneder afgive din Ordre til Føreren og ikke direkte til Depotet.

Korpsmærker

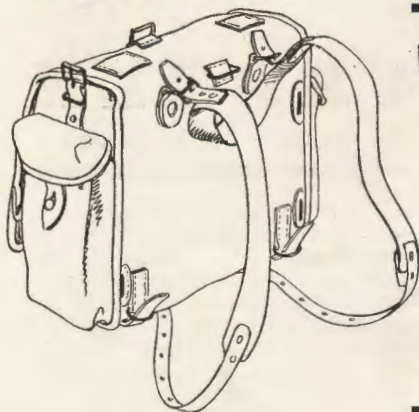
Fra England er Leveringen af Korpsmærker begyndt, og vi haaber ikke, det varer længe, før vi ogsaa kan levere de i England bestilte 2. Klasses Mærker. Korpsmærkerne koster pr. Stk. Kr. 1,00.

Den lille røde — Lejr- og Vandresange — kommer i helt ny Korpslejrudgave — Sangbogen er udvidet med 16 Sider mere end tidligere, hvorfor vi har været nødt til at sætte Prisen til 60 Øre pr. Stk. — Ved samlet Køb kan vi dog levere 20 Stk. for Kr. 10,00. Bestil den straks og lær mange af de nye Sange inden Korpslejren. Levering ca. 20. Maj.

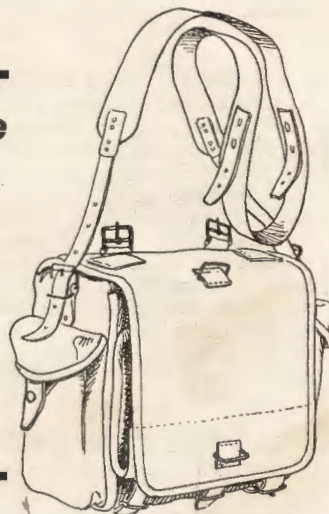
Bibelplanen

Daglig Bibellæsning fra 1. Juni 1946—31. Maj 1947 er i Aar redigeret af vor tidligere Korpssekretær Bang Andersen. Pris 25 Øre. — Levering ca. 20. Maj.

Vi har faaet 500 franske Paksække

(se Tegningerne), de kan anvendes baade som Rygsække og som Skuldertasker, meget kraftig Kvalitet kantet med Læder, og de er meget lidt brugte — det vil være en Lækkerbidsken for Spejdere og Ulveunger, og saa koster de kun Kr. 17.85

Cykeltasker

af svært, gummieret Bomuldsstof — smuk, graagrøn Farve — virkelig fremragende Kvalitet — med Haandtag og nyt, praktisk Remsystem. Meget billige, pr. Sæt Kr. 19.50

Dolke	
Finske	6.85 - 8.85
	9.85
Norske	4.60 - 5.50
	13.50 - 14.50 - 15.50

Spader	
Fodfolksp.	1.85 - 2.85
Hylstre	2.00 - 2.85
Pionerspade	
m. Hylster	5.85

Pløkke	
Staalpløkke	0.30
25 Stk.	7.00
100 Stk.	25.00
Teltstang pr. Led	0.75

Poser	
Toiletposer	0.85
Bestikposer	0.65
Madposer	0.85

Hvide Lejrhuer

1. Juni faar vi 600 hvide Lejrhuer til de Spejdere, som skal i Korpslejr. De er af sweitzisk Stof med Korpssets rød-hvide Huemærke — Størr. 53 til 59 — Kr. 5.00

KFUM-Spejdernes Depot A/S — Vandkunsten, K. — Tlf. C. 7616 - 17.

Bladet er afleveret til Postvesenet den 13. Maj 1946.

VÆBNEREN

Mr Oluf Rasmussen
Vestergade 21, 2
Vejle
71